

FÜGGETLEN RENDÉSZETI PANASZTESTÜLET
☒: 1358 Budapest, Széchenyi rakpart 19.
☎: 441-6501 ☎: 06-1/441-6502
✉: titkarsag@repate.hu
🌐: www.repate.hu

Ügyszám: FRP/410/2018/Pan.

A Független Rendészeti Panasztestület

162/2019. (V. 9.) számú

állásfoglalása

A Független Rendészeti Panasztestület (a továbbiakban: Testület) az I. rendű panaszos (a továbbiakban: panaszos), valamint a II. rendű panaszos¹ (a továbbiakban: a panaszos testvére) 2018. november 12-én előterjesztett **panaszát** a 2019. május 9-én – Fráterné Dr. Ferenczy Nóra testületi tag távollétében – megtartott zárt ülésén született döntése alapján

á t t e s z i

A panasz eljárás lefolytatására kijelölt szerv² – BRFK B kerületi Rendőrkapitányság – vezetőjéhez.

A vizsgált ügyben alapjogot sértő intézkedésre nem került sor, illetve alapjogsérelme nem megállapítható.

A Testület állásfoglalása ellen jogorvoslatnak helye nincs.

Indokolás

I.

1) A panaszos 2018. november 12-én, elektronikus úton előterjesztett panaszában a *Budapesti Rendőr-főkapitányság (a továbbiakban: BRFK) A kerületi Rendőrkapitányság (a továbbiakban: A Kerületi Rendőrkapitányság)* által, vele szemben 2018. október 22-án fogatosított – megítélése szerint bosszúálló, embertelen, emberi méltóságát sértő, aránytalan és személyi szabadságát feleslegesen korlátozó – intézkedést kifogásolt.

A panaszbeadványból az derül ki, hogy a panaszost két rendőr vezette elő, arra való hivatkozással, hogy vele szemben körözést, illetve elfogató parancsot adtak ki, azonban a panaszos többszöri kérése ellenére az erre vonatkozó iratot nem adták át részére, valamint nem

---

¹ Az Rtv. 93/A. § (8) bekezdése értelmében a panaszos személyes adatait töröltük.

² A kerületi Rendőrkapitányság vezetője a panasz eljárás elbírásából történő kizárását kérte elfogultságra való hivatkozással. A BRFK vezetője ezen kérelemnek végzésében helyt adott és a B kerületi Rendőrkapitányságot jelölte ki a panasz elbírálására.

Rendőrkapitánysághoz, ahol elhajtották azzal, hogy őt átvitték egy másik kapitányságra, és nem tájékoztatták őt, hogy joga van a panaszost meglátogatni és kapcsolatot tartani.

Mivel több, mint 5 óra eltelt a rendőri intézkedés kezdetétől számítva és a panaszos csak reggel 7 órakor evett, kérte, hogy adjanak neki enni, azonban ezt „embertelenül” megtagadták tőle. Majd elvették az összes személyes holmiját és közölték vele, hogy fogdába helyezik el, azonban arról nem tájékoztatták, miért nem viszik át a bíróságra és miért nem hívták fel az ügyvédjét és az élettársát. Később a rendőrök azt „hazudták”, hogy nem érték el őket telefonon, holott később megtudta, hogy az ügyvédjét semmilyen számról nem hívták. Ezenkívül a panaszos többször kérte, hogy a felettest vagy parancsnokot hívják oda és vegyenek fel panaszairól jegyzőkönyvet, mindezt hiába.

Majd mikor a panaszos a befogadó leltár papírt el kezdte kitölteni, a tollat kivették a kezéből és megfenyegették, hogy kitöltés nélkül írja alá az iratot, különben ott fog „megrohadni” 72 órát vagy megverik. A panaszos nagyon megijedt, hogy bántalmazni fogják, mivel elvették telefonjait és azokból a sim kártyát kifeszítették és az egyik telefonjáról törölték a rendőri intézkedést rögzítő felvételeket.

A panaszos személyes iratait, tollait és kabátját sem vihette be a zárkába, amely a kinti hőmérséklettel azonos 7-8 fokos, nyitott szellőzőjű helyiség volt. Ezt követően „kínzásnak” vetették alá, mivel kérése ellenére az eltelt 6-8 órában kabátot és plédet sem hoztak neki, és élelmezéséről sem gondoskodtak, pedig már több mint 12 órája nem evett. Ekkor már 8-9 órája tartott az intézkedés. A rendőrök továbbá azt sem engedték meg, hogy vérnyomáscsökkentő és szívritmus szabályozó, valamint nála lévő algopyrinjét bevegye, valamint felettest többszöri kérése ellenére nem hívtak hozzá.

A panaszost éjfél körül visszavitték a A kerületi Rendőrkapitányságra, ahol kényszeríteni akarták, hogy valótlan tartalmú iratokat írjon alá, és különböző burkolt célzásokkal fenyegették meg, hogy „3 napig nem kap enni, meg fog fagyni vagy lehet 3-4 késelős cigánnyal fogják összezární, mert már csak ott lesz hely”.

Mindeközben a panaszos hiába kérte a parancsnok, illetve az ügyvédje és az élettársa kiértesítését, valamint eredménytelenül kérte panaszának felvételét is. Iratokat továbbra sem adtak át neki. Majd valótlan tartalmú iratok aláírására akarták kényszeríteni, amelyekre a panaszos ezen tényt rá akart vezetni, illetve kérte, hogy javítsák ki ezeket, de kivették a kezéből a tollat és „embertelenül” üvöltözni kezdtek vele a többi rendőr és a folyosón várakozók előtt. Mindez a panaszos megítélése szerint megalázó, félelmetes és emberi méltóságot sértő volt.

A panaszos megjegyezte, hogy egy alkalommal titokban sikerült kikeresnie az S. K. élettársa telefonszámát, és üzeni neki, hogy keresse „mindenhol vagy jöjjön be”. Ezt mikor észrevették a rendőrök erőszakkal kikapcsoltatták a panaszos telefonját, holott digitális vázlat és jegyzet készítését nem tiltja a jogszabály.

Az átadott papírokból nem derült ki, hogy miért rendelték el a panaszos őrizetét, és jogairól továbbra sem tájékoztatták, valamint az intézkedés 8 órával való meghosszabbításáról rendelkező végzést sem adták át a részére. Továbbá többszöri kérése ellenére azt sem magyarázták el, hogy miért állítják a körözést elrendelő bíróság elé, hiszen tudomása szerint 24 órán belül a végzés kibocsátó szerv elé kell állítani és 24 órán belül az ügyészt értesíteni. Azonban azt elmondták a panaszosnak, hogy „majd megtanulja, hogy ne tegyen panaszt a rendőr ellen, és ha rajtuk múlik lesz ideje gondolkodni”.

A panaszos együttműködő magatartást tanúsított, csak az embertelen bánásmódot kifogásolta, ennek ellenére indokolatlanul („jogellenes automatikus bilincselés”) megbilincselték és rabszállító övvel rendőrautóba ültették, majd éjszakai kocsikázásba kezdtek a rendőrök vele, a panaszos életének veszélyeztetésével. Ugyanis a fiatal rendőr többször a városban másokat is veszélyeztetve „padlógáz, satufék üzemmódban rallyzott”, volt hogy 50 helyett 120 km/h sebességgel ment a Gy. utcába, és privát ügyben kitérve a Készenléti Rendőrségre. Végül a panaszost az A. utcai fogdába szállították, úgy hogy nem közölték vele eddig, hogy hova, miért és meddig viszik. A panaszos megjegyezte, hogy ezzel a fogdával kapcsolatban korábban egy internetes cikk azt fejtegette, hogy az emberi tartózkodásra alkalmatlan.

A Gy. utca vizsgálóban a panaszosnak alsógatyára kellett vetkőznie, amely során egy ellenkező nemű rendőr is jelen volt. Itt a rendőrök hatására nem rögzítették a bilincselés okozta felületi sérülést.

A panaszos befogása az A. utca fogdába október 23-án hajnal 1-2 óra felé kezdődött el, ahol szintén lekezelően bántak vele, amíg meg nem jelent a parancsnok, aki emberségre utasította kollégáit és némi ennivalót is intézett, addig a befogadást felfüggesztették.

Az A. utcai fogdában elvették a panaszos személyes tárgyait, feljegyzéseit és gyógyszereit is, panaszáról továbbra sem vettek fel jegyzőkönyvet, és továbbra sem mutattak fel a panaszosnak az intézkedéssel összefüggő végzést/határozatot és kérése ellenére testvére állapotáról és tartózkodási helyéről sem tájékoztatták. A panaszos ügyvédjét és élettársát továbbra sem értesítették, nem tették lehetővé, hogy saját telefonjáról, felügyelet mellett telefonáljon. S. K.-t sem engedték be hozzá és csomagot sem vettek át tőle, amiben tisztálkodó szer és ruhanemű volt.

A panaszos előadta, hogy nem engedték lefeküdni aludni, és enni is csak hajnal 3 óra 30 perc körül kapott. A fogdában is többször kérte, hogy soron kívül intézkedjenek, hogy a legkorábbi időpontban, 8 órakor szállítsák át 5 percre lévő PKKB-ra, ahol 24 órában van ügyeletes bíró. Mindez azonban nem történ meg, és reggel sem beszélhetett telefonon az ügyvédjével és az élettársával, és kérése ellenére az ügyészt sem értesítették.

Az A kerületi Rendőrkapitányság vezetője csak 24 óra elteltével, október 23-án, 11 óra 30 perc körül intézkedett a panaszos bíróságra történő átszállításáról. A panaszos álláspontja szerint a hatályos jogszabályi rendelkezések alapján legkésőbb október 23-án 10 óra 10 percre kellett volna a panaszost a bíróság elé állítani, figyelembe véve, hogy az intézkedés október 22-én 9 óra 45 perckor, a meghamisított jelentések szerint 10 óra 10 perckor kezdődött meg. Mindez felvetve több bűncselekmény, többek között a hivatali visszaélés és jogellenes fogvatartás gyanúját. Ezzel kapcsolatban a panaszos hivatkozott – többek között – a BH1982. 222. bírósági határozatra, és rögzítette, hogy ha a hivatalos személynek már a konkrét hivatalos eljárásban való fellépése is jogszerűtlen, hivatali visszaélés büntettének és személyi szabadság megsértése büntettének alkalmazata valósulhat meg, valamint ha a jogellenes fogva tartás a kényszervallatást követően, amiatti bosszúból történik, akkor ez a két bűncselekmény halmazatban állhat.

Mielőtt a panaszost a bíróság elé állították volna, a fogdán „megalázó módon” megmotozták, és hasához rab és elítélt szállító szíjat tettek és fájdalmat okozva megbilincselték, és a bíróság előtt is megbilincselve rángatták, és a bírósági váróban sem vették le a bilincset, azon nem lazítottak és kérése ellenére WC-re sem engedték el, közölték, hogy „pisiljen be”. A panaszos ekkor sem léphetett kapcsolatba az ügyvédjével. A bíró körülbelül 20 perc után jelen meg, és közölte a rendőrökkel a folyosón, hogy vegyék le a bilincset és a rabszíjat, és körülbelül 6 perc elteltével ismételt szót a bíró, hogy menjenek be a tárgyalóba és szólt (megint), hogy vegyék le a bilincset.

A rendőrök a panaszos kérése ellenére a bíróság előtt nem biztosították, hogy iratait, aktáit megtekinthesse, rendőri jelentéseket megismerhesse. A tárgyalás körülbelül 8 perc volt, amely után a bíró átadta az idéző végzést, amelyet október 22-én is meg lehetett volna tenni, csak ezt az A kerületi Rendőrkapitányság nem tette lehetővé, hogy megtorolja a panaszos korábbi panaszait.

A bírósági eljárás után a panaszos megkérte a rendőröket, hogy útban a kerületük felé vigyék el darabon, mivel a panaszosnál nem volt bérlet, illetve segítség a panaszost abban, hogy beteg testvére mihamarabb hazajusson, azonban ezt is megtagadták tőle arra való hivatkozással, hogy „nem taxi a rendőrség”.

A panaszos azt is hozzátette, hogy nem kapott igazolást az előállításáról, illetve az őrizetbe vételét meghosszabbító határozatot sem kapta kézhez. Jogairól szóló írásos tájékoztatót sem adták át a rendőrök, illetve össze-vissza arról tájékoztatták, hogy a panaszt 30-45 napon belül terjeszthető elő.

A panaszos álláspontja szerint az A kerületi Rendőrkapitányságot minden őt érintő ügyből ki kell zárni, mivel a korábbi panaszaira tekintettel elfogultak vele szemben, amelyet – többek között – az is mutat, hogy rendszeresen bűncselekmények elkövetésével vádolják meg alaptalanul, hogy a rendőri jogsértésekről és túlkapasokról elvonják a figyelmet.

A panaszos rögzítette, hogy az idézés nem volt szabályszerű, amit jelzett a bíróságnak is, amelynek fényében az elővezetést és körözést sem lehetett volna elrendelni.

A panaszos kérte a Testülettől a rendőrök büntető és fegyelmi felelősségének megállapítását, és büntetőeljárás megindítását – többek között – hivatali visszaélés, jogtalan személyi szabadság megfosztása, kényszervallatás, valamint testi és pszichés bántalmazás miatt.

A panaszos az automatikus, rutinszerű és így jogellenesnek minősülő bilincseléssel kapcsolatban hivatkozott a Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 27.K.31.647/2015/10. számú határozatára, valamint a Kúria Kfv.III.37. 713/2015. számú döntésére, valamint a BH2016. 318. számú bírósági határozatra, illetve az EJEB gyakorlatára – többek között – az Ireland v. the United Kingdom, 18 Január 1978, Smith and Grady v. the United Kingdom összefüggésben. A panaszos a Helsinki Bizottság honlapjáról részletesen beidézi az EJEB bilincselésre vonatkozó gyakorlatát. A panaszos ezen túlmenően utalt a Rendőrségről szóló 1994. évi XXXIV. törvény (a továbbiakban: Rtv.) vonatkozó rendelkezéseire is.

A panaszos panaszát gondnokolta nevében is előterjeszteni kívánta, hiszen számára is, megalázó és aránytalan intézkedésnek minősült a rendőrség eljárása annak fényében, hogy őt a panaszossal együtt, a panaszos autójával, de rendőri felügyelet mellett beszállíthatták volna a bíróságra (volt rá már példa), és ha a bíróság nem engedte volna el azonnal a panaszost, akkor a bíró gondoskodott volna elhelyezéséről. A panaszos megítélése szerint testvére elszállítása azért is volt jogellenes, mert a panaszos, mint gondok írásos engedélye nélkül jártak el, a gondnokolt elszállításáról jegyzőnek vagy a bírónak kellett volna döntenie és 24 órán belül a panaszost, mint gondnokot értesíteni, és részletesen tájékoztatni, hogy hova vitték és meddig a testvérét. A panaszos szerint méltánytalan, hogy a nem pszichiátriai beteg és demensnek sem minősülő testvérét a pszichiátriára szállították, holott valamilyen idősothton vagy fogyatékosok speciális otthonába kellett volna őt elhelyezni. A panaszos kifogásolta, hogy a testvére részére helyettes, vagy ügygondok kirendeléséről sem gondoskodtak.

A panaszos a fentiekhez azt is hozzá tette, hogy a rendőrök nem adtak egyértelmű választ azon kérdésére (kődösítettek, halandzsásztak), hogy hova viszik és mikor állítják bíróság elé. Erre annyit közöltek, hogy ez lehet fél óra, de lehet 2 nap is, amely a panaszos szerint arra utal, hogy

így akarták megtorolni a Testülethez való fordulását és egyéb panaszait. Továbbá a rendőrök nem nevezték meg az elrendelő bíróságot, nem adták meg az ügyszámot, lehetőséget biztosítva azáltal, hogy felveszi a kapcsolatot az első munkanapon (mint korábban is tette) a bírósággal, illetve bemegy oda.

2) A panaszos a rendőrséghez fentiekkel azonos tartalmú panaszt terjesztett elő, amelyben a Testület vizsgálatát kérte, ezért ezen beadványát *Országos Rendőr-főkapitányság (a továbbiakban: ORFK)* megküldte a Testületnek.

3) A panaszos a Testület felhívásának eleget téve 2019. március 13-án megküldte a gyámhivatal 2003. március 10. napján jogerőssé vált határozatát, amelyben őt a testvére gondnokául jelölik ki, továbbá elektronikus levelében a fentiekben már ismertetett panaszairól számolt be.

II.

A Testület a tényállás tisztázása érdekében megkereséssel fordult a rendőrséghez. A rendelkezésre bocsátott dokumentumokból az alábbiak állapíthatók meg.

1) Az A kerületi Rendőrkapitányság vezetőjének tájékoztató levelében az alábbiak olvashatók a panaszüggyel kapcsolatban.

A panaszossal szemben, annak lakásán 2018. október 22-én 10 óra 10 perckor kezdték meg az intézkedést az A kerületi Rendőrkapitányság Rendészeti Osztály KMB alosztály körzeti megbízottjai, T. r. főörzszászlós és P. r. törzsőrmester, mivel körözési tevékenységük során tudomásukra jutott, hogy a területükön lakóhellyel rendelkező panaszos körözését és elfogását rendelte a PKKB a jelentésben rögzített számon. A rendőrök a szomszédok körében adatot gyűjtöttek arra vonatkozóan, hogy a panaszos ott lakik-e az adott címen, amely során a szomszédok közölték, hogy a panaszos valóban ott lakik, de nem jó a kapucsengője. A rendőrök, mivel a kapucsengő nem működött és mozgást láttak a házban, ezért a szolgálati gépkocsi hangkürtjét használták, aminek hatására a panaszos kiment a házból a kapuhoz.

P. r. törzsőrmester jelentésében leírja, hogy a rendőri intézkedést az Rtv. 20. §-ában foglaltaknak megfelelően kezdte meg és igazolásra szólította fel a panaszost adatainak megállapítása céljából. A rendőri jelentések alapján szemtanúja a rendőri intézkedésnek nem volt, a szomszédok nem voltak jelen a rendőri intézkedés során.

Az intézkedő rendőrök az Rtv. 33. § (1) bekezdés b) pontja alapján kezdeményezték a rendőri intézkedést a körözött személy elfogása érdekében. A rendőrök a helyszínen igazoltatták a panaszost adatainak megállapítása céljából az Rtv. 29. § (1) bekezdés alapján. Mivel a panaszos személyigazolványa a házban volt, ezért adatainak bemondására szólították fel, aminek a panaszos eleget tett és a rendőrök a náluk lévő rendszeresített mobilkészlet segítségével megállapították, hogy a bemondott adatok megfelelnek a valóságnak, illetve ismételt ellenőrizték a körözés tényét. Az intézkedő rendőrök közölték a panaszossal, hogy ellene a (jelentésben konkrétan megnevezett számú) PKKB elfogató parancsot bocsátott ki és elfogását rendelte el, ezért elfogják és előállítják az A kerületi Rendőrkapitányságra az Rtv. 33. § (1) bekezdés b) pontja alapján.

A helyszínen az intézkedő rendőröknek a panaszos úgy nyilatkozott, hogy egy háztartásban él testvérel, aki a házban tartózkodott, és akinek ő a gondnoka, mert testvére 88%-os rokkant és nem tud magáról gondoskodni. Az intézkedő rendőröknek az Rtv. 33. § (1) bekezdés b) pontja

alapján kötelességük a körözött személyt elfogni és az illetékes hatóság elé állítani, ezért a helyszínre kérték a BRFK Tevékenység Irányítás Központon keresztül az ügyeletes orvost, aki 11 óra 45 perckor jelent meg az intézkedés helyszínén és a panaszos testvérének betegútját megvizsgálta és a szakszerű felügyelet ellátása érdekében kórházi ellátásra utalta be. Az orvos által kért mentő 12 óra 25 perckor érkezett a helyszínre, amely a panaszos testvérét a kórházba szállította.

A rendőrség szolgálati szabályzatáról szóló 30/2011. (IX. 22.) BM rendelet (a továbbiakban: Szolgálati Szabályzat) 15. § (2) bekezdése alapján intézkedtek a rendőrök a panaszos gondozásra szoruló testvérének orvosi vizsgálatára és kórházba utalására, mert a helyszínen a panaszos úgy nyilatkozott, hogy nincs más hozzátartozó, aki az ellátásról gondoskodni tudna.

A panaszos elfogására és előállítására az Rtv. 33. § (1) bekezdés b) pontja alapján került sor, mert a PKKB körözését és elfogását rendelte el, amelyről a panaszost az intézkedő rendőrök több alkalommal is tájékoztatták.

Az Rtv. szerinti előállítás időtartama 2018. október 22-én 10 óra 10 perctől 20 óra 2 percgig tartott, amely alatt a következő eljárási cselekményeket hajtották végre:

A helyszíne az intézkedés 10 óra 10 perctől 13 óra óráig zajlott. 13 órakor az intézkedő rendőrök beszállították a panaszost az A kerületi Rendőrkapitányságra és átadták B. r. törzsszázlós szolgálatirányító parancsnoknak, aki nyilatkoztatta a panaszost, hogy van-e panasza, amelyre a panaszos úgy válaszolt, hogy őt jogtalanul állították elő. Ezért a szolgálatirányító parancsnok közölte a panaszossal ismételtén, hogy ellene elfogató parancsot bocsátott ki a bíróság és a C kerületi Rendőrkapitányság előállító helyiségében lesz elhelyezve. Ezt a panaszos tudomásul vette és közölte, hogy sérülése nincs, és később dönti el, hogy panasztételi jogával kapcsolatban kíván-e élni.

A szolgálatirányító parancsnok utasította az intézkedő rendőröket, hogy a panaszost szállítsák át a C kerületi Rendőrkapitányságra, ahol befogadását az előállító helyiségbe 13 óra 35 perckor az A kerületi Rendőrkapitányság Rendészeti Osztály Járórszolgálati Alosztály állományába tartozó Cs. r. őrmester előállító őr hajtotta végre az intézkedő rendőrök jelenlétében.

A panaszosnak befogadása során az előállító őr átadta a jogokról és kötelezettségekről szóló tájékoztatót, valamint az előállító helyiségben a fogvatartottnál nem tartható tárgyakról letéti jegyzőkönyvet vett fel. A panaszos a 21/2018. BRFK intézkedés 2. számú mellékletét képező a fogvatartott személy az előállító helyiségben történő elhelyezésekor a szóbeli tájékoztatás végrehajtásáról és megértéséről, illetve egy személy értesítéséről az írásos tájékoztató átvételéről szóló nyilatkozatot nem volt hajlandó aláírni. Ezen az iraton az előállító őr feljegyezte, hogy a panaszos élettársát kívánja kiértesíteni, azonban a panaszos telefonszámot és egyéb elérhetőséget nem közölt. Továbbá a 21/2018. BRFK intézkedés 3. számú mellékletében foglaltakról, miszerint 5 órát meghaladó előállítás esetén kér-e étkezést, a panaszos úgy nyilatkozott, hogy kér, de nyilatkozatot nem volt hajlandó aláírni. A panaszos a befogadaskor a letéti jegyzőkönyve első példányát írta csak alá, a többi nem volt hajlandó. A nyilatkozatokon és a letéti jegyzőkönyveken az előállító őr feltüntette, hogy a panaszos az aláírást megtagadta. A a rendőri jelentések szerint a panaszost senki nem kényszerítette arra, hogy azokat aláírja.

Az előállító őr a panaszos részére 15 óra 20 perckor átadott egy 125 grammos konzervet, így az 5 órát meghaladó előállítás során a fogvatartott élelemmel történő ellátása biztosítva volt. Ezt a panaszos átvette és elfogyasztotta, de a nyilatkozatot az átvétel tényéről nem írta alá.

Az előállítás időtartama alatt B. r. törzsszázlós szolgálatirányító parancsnok a körözési anyagban feltüntetett telefonszámon többször megkísérelte felvenni a kapcsolatot a bírósággal, de a számon senki nem volt elérhető, tekintettel arra, hogy az elfogás időpontja pihenőnapra esett az október 23-i hosszú hétvége miatt. Október 22-én délelőtt szintén egy körözött személy átkísérését

hajtották végre és akkor a bíróságon szolgálatot teljesítő biztonsági őr azt a tájékoztatást adta a rendőröknek, hogy a bíróságon nincs ügyeletes bíró, illetve nem tart ügyeletet a bíróság.

A panaszos őrizetbe vétele céljából a kapitányság előállító helyiségéből átszállításra került 19 óra 15 perckor az A kerületi Rendőrkapitányságra. A panaszosnak az előállító őr a tőle átvett letéti tárgyakat visszaadta és az átvétel tényét aláírta a letéti jegyzőkönyveken.

Az intézkedő rendőrök, az előállító őr, valamint a szolgálatirányító parancsnok és az őrizet kihirdető készenléti csoportvezető jelentéseikben leírják, hogy normálisan és a kellő tisztelettel beszéltek a panaszossal. A panaszost az intézkedő rendőrök jogszerűen és szakszerűen eljárva elfogták, a személyes szabadság korlátozásának okát közölték, kiértesítendő személyről nyilatkoztatták a helyszínen és intézkedtek a panaszos testvérének szakszerű ellátása érdekében, a helyszínre orvost kértek, aki kórházba utalta a panaszos testvérét. Az A kerületi Rendőrkapitányságra történő előállítást követően a szolgálatirányító parancsnok meghallgatta a panaszost és tájékoztatta az előállítás okáról, nyilatkoztatta az esetleges sérüléséről és panaszáról, és a panaszos által kifogásolt előállítás jogszerűségéről a tájékoztatást megadta. A befogadás során előállító őr megadta a panaszosnak a szükséges szóbeli és írásos tájékoztatását, a letéti tárgyakat letéti jegyzőkönyvbe vette, a panaszos részére az 5 órát meghaladó előállítás idejére élelemmel ellátta.

A panaszos őrizetbe vétele azért vált szükségessé, mert a körözést elrendelő PKKB-n ügyeletes bíró nem volt október 22-én, csak október 23-án, amikor a bíróság elé állítás megtörtént.

A panasztételi jogáról az intézkedő rendőrök is tájékoztatták a panaszost, a szolgálatirányító parancsnok ezt szintén megtette az előállításakor, amelyre a panaszos azt felelte, hogy később eldönti, hogy akar-e panasszal élni. Majd az őrizetbe vétel során a panaszos a kihirdetett őrizetbe vételi határozatot teleírta panaszával, azonban azt nem írta alá. A panaszos az előállítás időtartamáról szóló igazolást sem írta alá, azonban azt aláhúzta, hogy sérülése nincs, de panasza van, és azt rögzítette. Az igazolást kiadó szolgálatirányító parancsnok tájékoztatta a panaszost a panasztételi lehetőségére, amivel a panaszos nem kívánt élni, pedig a készenléti csoportvezető ezt a lehetőséget biztosította, ellenben a panaszos durva lekezelő és vádaskodó hangnemben beszélt a rendőrökkel.

A kapitányságvezető szerint az intézkedő rendőrök jogszerűen és szakszerűen jártak el az arányosság követelményeit és a hatályos normákat maradéktalanul betartva.

A panaszos az intézkedő rendőrök kérdésre elmondta, hogy élettársát és az ügyvédjét szeretné kiértesíteni, amelyet már a befogadása során is jelzett, azonban elérhetőségüket nem tudta megadni, így a kiértesítések nem történt meg.

Az előállító őr jelentésében leírja, hogy a panaszosnál 2 db telefon volt, amelyet a panaszos szedett szét és vette ki a SIM kártyákat, mivel az előállító helyiségben, azokat magánál tarthatta. Az előállító őr a telefonokat azok IMEI és a SIM kártyák szerint vette letétbe. A telefonok sértetlen állapotban voltak, azokon az előállító őr és a rendőrök sem töröltek semmit.

Az A kerületi Rendőrkapitányság előállító helyisége az intézkedés időpontjában felújítás miatt zárva volt, ezért az előállított személyek a B kerületi Rendőrkapitányság előállító helyiségében voltak elhelyezve.

A panaszos elfogása és előállítása során kényszerítő eszköz alkalmazására nem került sor. Vele szemben a bilincset vezető szíjjal 2018. október 22-én 21 óra 3 perctől 23 óra 55 percig

alkalmaztak, az A kerületi Rendőrkapitányságról a Gy. utca fogdaorvoshoz és onnan a Készenléti Rendőrség kerületi objektumába, majd onnan a Készenléti Rendőrség kerületi fogdájába történő átkísérés során.

Az Rtv. 37. §-ban foglaltak alapján a panaszos fogvatartottnak minősül, a fogvatartottak kísérése során a biztonságos átkísérés érdekében bilincs alkalmazás a preventív jelleggel történt az Rtv. 48. §-ba foglalt szökés, támadás és önkárosítás megakadályozása érdekében. Az átkísérés során a bilincs alkalmazása sérülést nem okozott az átkísérésről szóló rendőri jelentés alapján.

A panaszos átkísérése során a rendőri jelleggel ellátott szolgálati gépkocsit vezető rendőrök megkülönböztető jelzést nem alkalmaztak.

A panaszos őrizetbe vételét T. r. főhadnagy készenléti csoport vezetője hajtotta végre október 22-én 20 óra 2 perckor.

A panaszos körözését elrendelő bíróságon október 22-én nem volt ügyeletes bíró, illetve a kezelő irodán sem volt ügyelet, és ott elérni telefonon keresztül senkit nem tudott B. r. törzsszázlós. A PPKB-n október 22-én megjelent járőröknek a biztonsági őr elmondta, hogy a bíróságon nincs ügyeletes bírós, ezért az előállítás időtartama alatt a panaszost bíróság elé állítani nem lehetett, ezért a büntetőeljárásról szóló 2017. évi C. törvény (a továbbiakban: Be.) 119. § alapján 72 órás őrizetét kellett elrendelni.

A szolgálatirányító parancsnok október 23-án érte el telefonon a PPKB-t és az ügyeletes bíróval egyeztetve a panaszost 12 órára állították bíróság elé.

A kapitányságvezető megítélése szerint a panaszos panasztételi jogának gyakorlása biztosított volt az alábbiak okán. A panaszos az A kerületi Rendőrkapitányságra történő előállításakor B. r. törzsszázlós szóban nyilatkozta, hogy sérülése és panasza van-e, melyre a panaszos azt felelte, hogy később még meggondolja, hogy panaszt tesz-e. 20 óra 2 perckor került sor a panaszos őrizetbe vételére, amely előtt Sz. r. törzsszázlós szolgálatirányító parancsnok nyilatkozta a panaszost szóban, hogy keletkezett-e panasza az előállítás időtartama alatt, amelyre a panaszos összefüggéstelenül úgy nyilatkozott, hogy panasza van. Ezért a szolgálatirányító parancsnok felhívta figyelmét arra, hogy a készenléti csoportvezető felveszi panaszát jegyzőkönyvbe. T. r. főhadnagy készenléti csoportvezető közölte a panaszossal, hogy a panaszát felveszi, amelyre a panaszos nem volt hajlandó. T. r. főhadnagy tájékoztatta a panaszost, hogy a panaszát egy lapra is leírhatja és a későbbiek során e-mailben megteheti, amelyet a panaszos ismét elutasított.

A szolgálatirányító parancsnok az előállítás időtartamáról szóló igazolást átadta a panaszosnak és nyilatkozta arra vonatkozóan, hogy sérülése, illetve panasza van-e, és kérte, hogy az igazoláson húzza alá a megfelelő részt és írja alá az igazolást, melyből egy példányt át fog adni részére. A panaszos az igazoláson a sérülésre vonatkozó nyilatkozat tekintetében aláhúzta a nem keletkezett szövegrészt, míg a panaszra vonatkozóan aláhúzta, hogy keletkezett és az igazolásra ráírta, hogy „felettsem hívtál (...) iratokat nem tették elem, megaláztak, előítéletesen beszéltek, irataimat elvették, ügyvédet nem értesítették, éhezettek, kényszerítettek aláírni a papírokat”. A panaszos az igazolást aláírta, melyből egy példányt a szolgálatirányító parancsnok részére átadott. Az igazolás 2. oldalán a panasztételi jog gyakorlására vonatkozó részletes tájékoztató található. A panaszossal a szolgálatirányító parancsnok közölte szóban is a panasztételre vonatkozó előírásokat és elmondta neki, hogy a készenléti csoportvezető jegyzőkönyvbe veszi panaszát, amelyet a panaszos elutasított.

T. r. főhadnagy készenléti csoportvezető jelentésében leírta, hogy a panaszos az őrizetbe vételi határozatot „összeírkálta”, vele és a rendészeti beosztottakkal lekezelően beszélt, folyamatosan a szavába vágott, megjegyzéseket tett, számon kérte a főhadnagyot és becsmérelte és közölte vele, hogy úgymint mindenért panasz tesz majd.

A panaszos az őrizetbe vételi határozaton írta rá az élettársa telefonszámát, amit az előállításkor nem adott meg, sem a rendőröknek, sem a szolgálatirányító parancsnoknak, sem az előállító őrnek. Végül T. r. főhadnagy értesítette ki a panaszos élettársát a megadott telefonszámon.

A kapitányságvezető rögzítette, hogy a rendőröknek nem kötelességük a körözött személy bíróság elé állítását követő szabadítása után annak hazaszállítása. Továbbá a letéti jegyzőkönyvben szereplő adatok alapján kellő mennyiségű készpénzzel rendelkezett a panaszos ahhoz, hogy a tömegközlekedési eszközöket használja.

A panaszossal szemben az ügyel kapcsolatban sem büntetőeljárás, sem szabálysértési eljárás nem indult.

A kapitányságvezető a Testület arra vonatkozó kérdésére, hogy a rendőrség hogyan biztosítja a részrehajlás-mentes ügyintézés követelményét a panaszos vonatkozásában, tekintettel arra, hogy az A kerületi Rendőrkapitányság több olyan intézkedés fogantatosított vele szemben, amellyel kapcsolatban ő panasszal élt, az alábbi választ adta.

A panaszos által előállítás időtartamáról szóló igazolásra és az őrizetbe vételi határozatra felírt rendőri intézkedés elleni panaszok ügyében az A kerületi Rendőrkapitányság vezetője eljárást indított, de az eljárás lefolytatása végett a további vizsgálatból kezdeményezte és kérte BRFK-tól az A kerületi Rendőrkapitányság kizárását. A BRFK végzésében a panasz eljárás végrehajtásából kizárta az A kerületi Rendőrkapitányságot és a B kerületi Rendőrkapitányságot jelölte ki a panasz eljárás lefolytatására.

Mivel a panaszos úgy nyilatkozott, hogy őt a járőrök kínozták, jogtalanul tartották fogva, éhezették és a készenléti csoportvezető okiratot hamisított, ezért az ügyben keletkezett iratokat az A kerületi Rendőrkapitányság megküldte a szükséges eljárás lefolytatása céljából a Központi Nyomozó Főügyészséghez 2018. október 25-én.

A kapitányságvezető tájékoztatta a Testületet, hogy a panaszos által 2013-tól kezdődően az A kerületi Rendőrkapitányságon indult ügyekben a kapitányság elfogultságot jelentett be és kérte az eljárások végrehajtása alól a kizárását az alábbiak szerint: 2014. december 22-én a panaszos elektronikus formában feljelentéssel élt az A kerületi Rendőrkapitányság akkori vezetője ellen hivatali visszaélés, valamint az A kerületi Ügyészség Vezetőjével szemben hamis tartalmú iratok készítése, és a korábbi hatósági döntések és intézkedések miatt. Továbbá a panaszos korábban maga kérte a kapitányság kizárását a vele szemben, illetve az általa tett feljelentések vonatkozásában. A kizárási indítványokban megjelölt okok a kapitányságvezetővel szemben merültek fel, ezért a szubjektív ügyintézés látszatától mentes eljárás biztosítására, valamint a pártatlanságba, elfogultságba vetett bizalom megőrzése érdekében szükségessé, egyben indokoltá vált kizárási indítvány előterjesztése jelen ügyben.

2012. december 24-én 9 óra 50 perckor a panaszos bejelentése alapján szabálysértési eljárás indult a panaszos ellen garázdaság szabálysértésének elkövetése miatt. A panaszos kizárási indítványt terjesztett elő az A kerületi Rendőrkapitányság ellen, arra hivatkozva, hogy vele szemben az eljárást elfogultan folytatták le, mivel a kapitányság akkori vezetője a panaszos volt élettársával intim viszonyban volt. Majd a panaszos azzal vádolta az A kerületi Rendőrkapitányságot, hogy annak egy későbbi kapitányságvezető alatt agresszív brutalitás és rendőri hazudozás jellemezte annak működését. Indítványának a BRFK helyt adott és a D kerületi Rendőrkapitányság kijelölése mellett határozott. Ezen ügyben az ügyészség a nyomozást rendelte el garázdaság vétsége miatt ismeretlen tette ellen. A panaszos a nyomozás során, gyanúsítottként történő kihallgatása alkalmával indítványozta az A Kerületi Rendőrkapitányság kizárását a büntetőeljárásból a fentiekre hivatkozva. Ezzel kapcsolatban a Kerületi Rendőrkapitányság 2015. január 6-én felterjesztéssel élt kizárási indítványra.

213. május 14. napon a panaszos feljelentése alapján indult büntető ügyben dr. M. r. főhadnagy kizárási indítványt terjesztett elő, melynek helyt adva a D kerületi Rendőrkapitányság került kijelölésre.

2014. december 26-án a panaszos feljelentése alapján indult büntetőügyben 2015. január 12. napon kizárási indítvány terjesztett elő az A kerületi Rendőrkapitányság, melynek helyt adva a D kerületi Rendőrkapitányság került kijelölésre.

2015. február 5. napon a panaszos elektronikus feljelentése alapján indult büntetőügyben kizárási indítványt terjesztett elő az A kerületi Rendőrkapitányság, melynek helyt adva az E kerületi Rendőrkapitányság került kijelölésre.

2016. szeptember közigazgatási eljárás indult a panaszos panasza alapján az A kerületi Rendőrkapitányság Rendészeti Osztály beosztottja által végrehajtott rendőri intézkedés miatt. Az eljárás során BRFK végzésében a további eljárásból az A kerületi Rendőrkapitányságot kizárta, egyben a panasz eljárás lefolytatására a B kerületi Rendőrkapitányság vezetőjét jelölte ki.

A kapitányságvezető rögzítette, hogy az esettel összefüggésben hang- és képfelvétel nem készült.

A Testület a rendelkezésre bocsátott többi rendőrségi iratok azon részét ismerteti a továbbiakban, amelyek a fentiekhez képest többlet információt tartalmaznak, vagy ismételt megemlítésük jelentőséggel bír.

2) T. r. főörzszászlós és P. r. törzsrőrmester által aláírt elfogás végrehajtásáról készült jelentés szerint a panaszost az Rtv. 31. § (1) bekezdés alapján, mint személyi szabadságában korlátozott személyt átvizsgálták és az Rtv. 39. § (1) bekezdés j) pontja alapján intézkedtek magánlakásában.

A jelentés szerint a panaszos az elfogásának tényét, és annak jogalapját megértette, azonban közölte a rendőrökkel, hogy a házban másod magával él a testvérével, aki gyermekkori agyvérzése miatt önállóan ellátni magát nem tudja, és állandó felügyeletet igényel. A panaszos az erről szóló hatósági igazolványt bemutatta, azonban azt hivatalos irattal igazolni nem tudta, hogy ő a testvére gondnoka, és senkit nem tudott megkérni, hogy az előállításának időtartama alatt testvéréről gondoskodjon.

A panaszos testvére a helyszínen érdemben kommunikálni nem tudott. A panaszos elmondása szerint a testvére a kommunikáció ezen fajtájára képtelen betegsége miatt.

Mikor a panaszos testvérét beszállították a kórházba a rendőrök közölték a panaszossal, hogy a PKKB által kibocsátott körözés miatt előállítják az A kerületi Rendőrkapitányságra, amelyet ő tudomásul vett. A panaszos ruházatát figyelmeztetést követően átvizsgálták, majd előállították az A kerületi Rendőrkapitányságra 13 órakor sérülés- és panaszmentesen, majd 13 óra 35 perckor a C kerületi Rendőrkapitányság előállító helyiségében helyezték el ugyancsak sérülés- és panaszmentesen.

A panaszost az intézkedés megkezdésekor, majd annak folyamán tájékoztatták, hogy mely szervnél, illetve milyen határidőben élhet panasszal.

A panaszos ügyvédje, dr. S. K. kiértékelését kérte, azonban annak telefonos elérhetőségét és címét megadni nem tudta.

A jelentés szerint az Rtv. 33. § (4) bekezdése alapján az előállítás okáról a tájékoztató és az előállítás idejéről szóló igazolás kiadásra került.

Az elfogás oka 2018. október 22. napján 20 óra 2 perckor szűnt meg, ekkor a panaszost őrizetbe vették.

A jelentéshez csatolt parancsnoki vélemény és kivizsgálás szerint a panaszossal szemben foganatosított intézkedések jogszerűek, szakszerűek voltak, és azok megfeleltek az Rtv. 15. §-ában foglalt arányosság követelményének.

3) Az előállító helyiségben fogvatartott személy őrzésével és ellátásával kapcsolatos adatokról szóló nyomtatvány szerint a panaszos 2018. október 22-án az Rtv. 33. § (1) bekezdés b) pontja alapján állították elő, amely a helyszínen 10 óra 10 perckor vette kezdetét. A panaszost az előállító helyiségben 13 óra 35 perckor helyezték el, amelyet 19 óra 15 perckor hagyott el. Az előállítás 5. órája 15 óra 10 perckor telt le, amelynek során a panaszos élelmezést kért. Az irat szerint a panaszosnak nem volt látható sérülése és nem hivatkozott egészségügyi panaszra és sérülésre, orvosi ellátást nem igényelt, azonban megjelölésre került, hogy a panaszosnak gyógyszerrel kell szednie.

4) A fogvatartott személy élelmezéssel történő ellátásáról szóló nyilatkozat szerint a panaszos az 5 órát meghaladó fogvatartása során élelmezést kért, és 15 óra 20 perckor átvett 1 darab 125 grammos konzervet. A panaszos azonban nem írta alá az iratot, hanem a fogvatartott aláírásánál lévő résznél rögzítették, hogy „nem hajlandó aláírni”. Ugyanakkor a rendőrég az irat vonatkozásában hatósági tanút nem alkalmazott.

5) A fogvatartott személy az előállító helyiségben történő elhelyezésekor a szóbeli tájékoztatás végrehajtásáról és megértéséről, a hozzátartozó, illetve egyéb személy értesítéséről és az írásos tájékoztató átvételéről szóló nyilatkozat szerint a panaszos az előállító helyiségben történő elhelyezésekor anyanyelvén, szóban és írásban kapott tájékoztatókból megismerte az előállított/elővezetett személy jogait és kötelezettségeit, azok gyakorlásának módját, valamint a jogorvoslat lehetőségét. Az irat szerint a panaszos átvette a fogvatartott személy jogairól, kötelezettségeiről, valamint az előállító helyiség rendjéről szóló tájékoztatót. Kiértésítendő személyként a panaszos élettársát nevezték meg, azonban elérhetősége nem szerepel az iraton. A panaszos a nyilatkozatot „nem volt hajlandó aláírni”, azonban hatósági tanút a rendőrség ebben az esetben sem alkalmazott.

6) Az előállítás időtartamáról szóló igazolás szerint a panaszos 2018. október 22-én 10 óra 10 perctől 20 óra 2 perccig volt előállítva, melynek során sérülése nem keletkezett, azonban panaszja igen, amellyel kapcsolatban a panaszos az alábbiakat rögzítette: „Felettest nem hívtak, iratokat nem írtak alá, megalázóan, előítéletesen beszéltek, irataimat elvették, ügyvédet nem értesítették, éhezettek, kényszerítettek alá írni a papírokat”. Az intézkedés kezdetének sorába beírta a 9 óra 45 percet. A panaszos az igazolást aláírásával ellátta.

Az igazolás tanúsága szerint 18 órakor hosszabbították meg az előállítás Rtv. 33. § (3) bekezdése szerinti 8 órás határidejét, egy alkalommal 4 órával 22 óra 10 perccig.

Az igazolás hátoldalán szerepel az Rtv. 92-93. §-a szerinti jogorvoslati és az alapvető jogok biztosához való fordulás lehetőségéről szóló tájékoztató, valamint az A kerületi Rendőrkapitányság, a Testület és az Alapvető Jogok Biztosának Hivatalának elérhetősége.

7) Megküldésre került a panaszos őrizetbe vételét elrendelő határozat, amelyet 2018. október 22. napon 20 óra 2 perckor hirdettek ki. A határozat kiértésítendő személyként S. K., illetve dr. S. K.-t és dr. P. E. ügyvédet lett feltüntetve, rögzítve azok telefonszámait. A határozat szerint a hozzátartozó kiértésítése 14 óra 50 perckor megtörtént. A panaszos több kifogást vezetett rá a határozatra, így az intézkedés kezdetével kapcsolatban rögzítette, hogy az 9 óra 45 perckor vette kezdetét, illetve hogy kérése ellenére nem adták át a körözést elrendelő dokumentumot, valamint az őrizetbe vételről rendelkező határozatot is október 23-án 1 óra 30 perckor adták át. A panaszos továbbá rögzítette, hogy „nem adtak enni, hideg zárkában voltam, panaszomról nem vettek fel jegyzőkönyvet, valamint indokolatlan és aránytalan az őrizet elrendelése”.

8) A rendőrség megküldte a HERMON körözési Nyilvántartási Rendszer ismert személy körözés részletes listáját, amelynek tanúsága szerint a panaszossal szemben közokirat hamisítás bűncselekmény miatt bocsátottak ki körözést 2018. október 18-án. A lista megjelöli a panaszos

körözését elrendelő PKKB-t, és a körözési eljárást lefolytató szervként az A kerületi Rendőrkapitányságot nevezi meg. A körözés okaként a büntetőeljárásról szóló 2017. évi XC. törvény (a továbbiakban: Be.) 119. § (1) bekezdés szerinti elfogatóparancs, kért intézkedésként elfogás és előállítás lett rögzítve. A lista szerint a panaszost elfogása esetén haladéktalanul elő kell állítani a bíróságra és erről haladéktalanul értesíteni kell a kezelő irodát.

9) Sz. r. főörzsőrmester, szolgálatirányító parancsnok 2018. október 22-én kelt parancsnoki kivizsgálásában a panaszos őrizetbe vételét megelőzően történeteket az alábbiak szerint értékelte.

Sz. r. főörzsőrmester 2018. október 22-én 19 óra és másnap 7 óra között látott el szolgálatot szolgálatparancsnoki beosztásban az A kerületi Rendőrkapitányságon.

Sz. r. főörzsőrmester a panaszost őrizetbe vételét követően nyilatkoztatta panaszával kapcsolatban, amellyel kapcsolatban a panaszos összefüggéstelen válaszokat adott, azonban a szolgálatirányító parancsnok felhívta a figyelmét, hogy panaszt tehet a készenléti csoportvezetőnél, T. r. főhadnagynál, aki felajánlotta, hogy felveszi a panaszos bejelentését, azonban ezt a panaszos elutasította. T. r. főhadnagy azonban tájékoztatta, hogy ha nem szeretne bejelentést tenni, akkor a panaszát egy üres lapon, vagy későbbiek során elektronikusan is megteheti a kapitányság funkcionális e-mail címére, amely lehetőséget a panaszos szintén elutasított. Az őrizetbe vételt kihirdető határozat átolvasását követően a panaszosnak aláírását megtagadta, azonban arra „beleírogatott”.

Sz. r. főörzsőrmester az őrizetbe vételt követően, 20 óra 40 perckor nyilatkoztatta a panaszost a 21/2018. (VI. 7.) BRFK utasítás 4. számú melléklete szerint. A panaszos azt nyilatkozta, hogy sérülése az előállítás időtartama alatt nem keletkezett, azonban panasza igen, végül a rendőr kérésére leírta panaszát, miszerint „felettest nem hívtál, iratokat nem tárták elém, megaláztak, előítéletesen beszéltek, iratomat elvették, ügyvédet nem értesítették, éhezettek, kényszerítettek aláírnia a papírokat”, illetve rávezette a 9 óra 45 percet. Sz. r. főörzsőrmester ezen időponttal kapcsolatban megjegyezte, hogy az igazolásra a fenti panaszokat a panaszos 20 óra 45 perckor vezette fel, amely végén megkérdezte a pontos időt, amelyről a rendőr tájékoztatta a panaszost, és ezen időpontot vezette fel az iratra.

Sz. r. főörzsőrmester megvizsgálta a panasz tárgyát, amely egyik tényként közölt panasz tárgyában sem talált alaposnak. A panaszos állítása szerint megalázták, előítéletesen beszéltek vele, ugyanakkor a főörzsőrmester kérdésére, hogy ki, hol, milyen körülmények között beszélt, illetve bánt vele így, semmilyen releváns információt nem mondott, így annak megtörténtét nem is lehet megállapítani.

A panaszos állítása szerint iratait elvették tőle. Ezzel kapcsolatban a főörzsőrmester rögzítette, hogy a rendőrség fogdaszolgálati szabályzatáról szóló 3/2015. (II. 20.) ORFK utasítás és a rendőrségi fogdák rendjéről szóló 56/2014. (XII. 5.) BM rendelet (a továbbiakban: Fogdaszabályzat) alapján a fogvatartott személyazonosításra alkalmas okmányait befogadáskor el kell venni, és azt a fogvatartás során letétként kell kezelni.

A panaszos hozzátartozójának kiértesítését nem kérte, ellenben védőjét dr. S. K.-t jelölte meg kiértesítendő személyként, de őhozzá sem telefonszámot, sem lakcímet nem jelölt meg, így kiértesítését nem lehetett végrehajtani. Ezért ebben a vonatkozásban sem alapos a panaszos panasza.

A 3-as számú nyilatkozatból megállapítható, hogy a panaszos 5 órán túli előállítását követően, mivel igény tartott rá, élelemmel el lett látva 15 óra 20 perckor, amelyet a rendkívüli ór adott át részére. Ezért ezen panasz sem alapos.

Továbbá a panaszos azon panasza sem alapos, miszerint kényszerítették aláírnia a papírokat, ugyanis arra vonatkozó kérdésekre, hogy ki, hol és milyen körülmények között íratott vele alá papírokat, nem válaszolt. Megállapítható volt, hogy a panaszos két helyszínen, a C kerületi Rendőrkapitányság előállító egységében, illetve az A kerületi Rendőrkapitányság készenléti csoportvezető irodájában írt alá papírokat. Az előállító helyiségben keletkezett iratokból kronológiai sorrendben megállapítható, hogy a letéti tárgyról szóló jegyzőkönyvet a panaszos még aláírta, de a többi irat aláírását megtagadta. Ha pedig a panaszos kényszerítve lett volna, akkor több iraton is szerepelnie kellene az aláírása, azonban az előállító ór rögzítette az aláírás megtagadásának tényét. A másik helyszínen a panaszos az őrizetbe vételi határozatot és az előállításról szóló igazolást írta alá, és azokon rögzítette panaszát.

A panaszos kivizsgálásával kapcsolatban Sz. r. főtörzsőrmester megállapította, hogy a panaszossal szemben alkalmazott személyi szabadságot korlátozó intézkedés jogszerű, szakszerű, arányos volt, amely az emberi méltóságot nem sértette. A rendkívüli őrszolgálat során a szolgálatot ellátása során jog- és szakszerűen járt el az előállító ór.

A megállapított tények alapján az intézkedő, illetve az átkísérő és ór állománnyal szemben büntető, illetve fegyelmi eljárás megindítását Sz. r. főtörzsőrmester nem javasolta.

10) T. r. főhadnagy 2018. október 22-i jelentésében az alábbiak olvashatóak.

A panaszos már az irodájába való belépéskor tiszteletlen hangnemet ütött meg vele szemben, ahogy később minden járőrrel szemben, amelyet a főhadnagy tapasztalt. A panaszos folyamatosan félbeszakította őt, számon kérte a főhadnagyot, hogy az intézkedő járőr miért nem azzal kezdte, hogy a bírósági körözést elrendelő végzést átadja számára. Majd azzal folytatta, hogy mindennel szemben panasszal fog élni, különös tekintettel arra, hogy a rendőrök megkínózták őt, jogtalanul fogvatartották és éhezgették. A főhadnagy megpróbálta tájékoztatni a panaszost a jogairól és kötelezettségéről, illetve felhívta a figyelmét, hogy amennyiben panasza van, azt felveszik jegyzőkönyvbe, vagy biztosítanak a határozat mellé egy üres pótlapot, illetve későbbiekben postai vagy elektronikus úton is megteheti a panaszát. Ezzel a panaszos azonban nem kívánt élni, hanem „telefirkálta” a határozatot, és kétségbe vonta, hogy hozzátartozója kiértesítése megtörtént-e, amelyet egyébként T. r főhadnagy egyszer a portaszolgálaton keresztül telefonálva megtett a határozatra vezetett időpontban, valamint 21 óra környékén is felhívta a megnevezett hölgyet mobiltelefonján. Ekkor már 1,5 órája „írták alá” az őrizetbe vételről rendelkező határozatot, melyet követően a panaszos közölte, hogy a határozat kihirdetését megjelölt időpont nem jó, mert október 23-án 1 óra 56 perckor történt meg.

11) A letéti tárgyról készített jegyzőkönyvek szerint 13 óra 35 perctől 14 óra 35 percig vették át a panaszostól a letétként kezelt értéktárgyait, amelyet 19 óra 15 perckor kapott vissza. A panaszos az első iratot aláírta és rávezette, hogy „ügyvédet nem”. A második jegyzőkönyvön aláírásával nem igazolta a letéti tárgyak átvételét, azonban ráírta, hogy „az elővezetést elrendelő papírt”. A többi jegyzőkönyvön a tárgyak átadását sem igazolta aláírásával, azonban a fogvatartott aláírásának fenntartott helyen rögzítették, hogy „nem hajlandó aláírni”, hatósági tanú ezeken azonban nem került alkalmazásra.

12) P. r. törzsőrmester kiegészítő jelentésében rögzítette, hogy a panaszosnak biztosították azt, hogy lakásán telefonon értesítse dr. S. K. ügyvédjét, valamint az intézkedés megkezdésekor és

annak folyamán, majd annak befejezésekor tájékoztatták a panaszost, hogy az intézkedéssel szemben 30 napig lehet panasszal élni, valamint panaszát 20 napig a Testületnél is megteheti, amely tájékoztatást a panaszos tudomásul vett.

13) Az intézkedés napját szolgálatirányító parancsnoki feladatokat ellátó B. r. törzssászlós 2019. január 3-án kelt jelentésében az alábbiak olvashatók.

A panaszost 13 óra 10 perckor vette át T. r. főtörzssászlóstól. A panaszos azt nyilatkozta, hogy sérülése nincs, és panasztételét majd eldönti később. B. r. törzssászlós tájékoztatta a panaszost az előállítás tényéről, hogy ellene a PKKB közokirat hamisítás miatt elfogatóparancsot adott ki, és őt a C kerületi előállító helyiségbe fogja elhelyezni, amelyet a panaszos tudomásul vett. Ide 13 óra 35 perckor lett elhelyezve, ahol Cs. r. őrmester fogadta be. Ezek után B. r. törzssászlós megpróbálta felvenni a kapcsolatot a bírósággal, mely nem járt eredménnyel, mivel senki nem vette fel a telefont.

2018. október 22-én délelőtt a rendőrség megkísérelte a panaszos körözését elrendelő bíróság elé állítani T.-t, aki ellen szintén körözés volt kiadva. Azonban az átkísérését végrehajtó L. r. őrmestert a bíróságon tájékoztatta a biztonsági őr, hogy aznap, a hosszú hétvégére és az ünnepre tekintettel nincs ügyeletes bíró.

14) Cs. r. őrmester 2019. január 4-én kelt jelentésében az alábbiakat rögzítette.

Az őrmester a rendkívüli őr szolgálat ellátása során kezdte meg a panaszos előállító helyiségbe való befogadását a C kerületi Rendőrkapitányságon, P. r. törzsrőrmester jelenlétében.

Cs. r. őrmester napszaknak megfelelő köszönés után szóban tájékoztatta a panaszost 21/2018. BRFK intézkedés 2. számú melléklete alapján a fogvatartott személy jogairól, kötelezettségeiről, valamint az előállító helyiség rendjéről, és a tájékoztató egy példányát átadta a részére. Cs. r. őrmester ezt követően nyilatkozta a panaszost a fent említett tájékoztató tudomásul vételéről, egészségügyi állapotából adódó különleges étkezési vagy egyéb igényeiről, vallásgyakorlásához kapcsolódó különleges igényeiről, illetve dohányzási szokásáról. Majd mikor hozzátartozó vagy egyéb személy kiértesítéséről kérdezte, a panaszos S. K.-t jelölte meg kiértesíteni kért személyként, de annak lakcímét és telefonszámát sem jelölte meg. Cs. r. őrmester nyilatkozta a panaszost a 21/2018. BRFK intézkedés 3. számú melléklet szerinti 5 órát meghaladó előállítás esetén járó étkezéssel kapcsolatban, aki élelmet kért. Cs. r. őrmester majd ruházatátvizsgálat hajtott végre, és a panaszosnál lévő tárgyakat, illetve értékeket letétbe helyezte, amely a letéti jegyzőkönyvben tételesen felsorolásra kerültek. A rendőr megkérte a panaszost, hogy Nokia és LG típusú telefonjait kapcsolja ki és vegye ki belőlük a sim kártyát a jegyzőkönyvbe való rögzítés céljából, majd ezt követően helyezze a letéti tárgyak tárolásához használatos dobozba. A panaszos ezen kérésnek eleget tett, de csak a letéti jegyzőkönyv egy példányát volt hajlandó aláírni.

Ezt követően kitöltésre került az előállító helyiségben elhelyezett fogva tartott személy őrzésével és ellátásával kapcsolatos adatokról szóló nyomtatvány.

A rendőr megjegyezte, hogy a panaszos folyamatosan a szavába vágott, mindent amit mondott többször el kellett ismételnie, mivel nem volt hajlandó a rendőrré figyelni. A panaszos a befogadaskor többször hangos kiabálással („nem vagyok hajlandó fogdába menni, nekem jogaim vannak, maguk itt senkik”) szavakkal próbálta megzavarni. Majd a befogadását követően többször az ajtón hangos dörömbölésével jelezte a rendőr felé, hogy a mellékhelyiségbe szeretne menni, illetve azt, amikor vizet kért. Cs. r. őrmester minden esetben haladéktalanul eleget tett a kéréseinek, aki 15 óra 10 perckor részére átadott 1 darab 400 gramm tömegű konzervet és 2 szelet kenyert, melyet a panaszos maradéktalanul elfogyasztott.

A panaszos őrzésének befejezésekor a korábban átvett letéti tárgyai kiadásra kerültek. A tárgyak visszavételét a letéti jegyzőkönyvön a panaszos aláírásával igazolta.

Ezt követően a panaszost átszállították az A kerületi Rendőrkapitányságra.

15) A Kerületi Kapitányság vezetője tájékoztatta a Központi Nyomozó Főügyészséget arról, hogy a panaszos a panaszolt intézkedés során a készenléti csoportvezetőnek azt nyilatkozta, hogy őt a készenléti csoportvezető és a járőrök kínozták, jogtalanul fogva tartották, éhezették, valamint a készenléti csoportvezető okiratot hamisított, amellyel kapcsolatos eljárások lefolytatására az ügyészségnek van hatásköre. A rendőri intézkedéssel kapcsolatos egyéb panaszok ugyanakkor az általános közigazgatási rendtartásról szóló 2016. évi CL. törvény (a továbbiakban: Ákr.) Ákr. alapján vizsgálják.

16) Az A kerületi Rendőrkapitányság vezetője szubjektív kizárási kérelmet terjesztett elő a BRFK vezetője felé a panaszolt október 22-én foganatosított intézkedés kivizsgálásával kapcsolatban, tekintettel arra, hogy a panaszos 2014. évétől több alkalommal tett feljelentést és bejelentést az A kerületi Rendőrkapitányság korábbi és jelenlegi vezetője, illetve beosztottjai ellen. Erre való tekintettel az A kerületi Rendőrkapitányság vezetője álláspontja szerint az elfogultságmentes eljárás nem biztosított, ezért indokolt a kapitánysága kizárása és más szerv kijelölése. A BRFK vezetője ezen kérelemnek helyt adott és a B kerületi Rendőrkapitányságot jelölte ki a panasz elbírálására.

17) A C kerületi Rendőrkapitányság vezetője a panaszüggyel kapcsolatban rögzítette, hogy a kapitányságának beosztottjai a panaszossal nem találkoztak, vele szemben nem intézkedtek. A panaszost felújítási munkák okán került elhelyezésre a C kerületi Rendőrkapitányság előállító egységébe, ahol a befogadó helyiségébe elhelyezett kamera megfigyelés céljából lett felszerelve, és az felvételt nem rögzít.

18) A B kerületi Rendőrkapitányság vezetője a megindított panaszeljárást a Testület megkeresésére, a Testület eljárásának lefolytatásáig felfüggesztette.

III.

1) A Testület elsőként az vizsgálta, hogy a panaszt az arra jogosult terjesztette-e elő, illetve hogy mely panaszokra terjed ki hatásköre.

a) A Testület eljárását az Rtv. a IX. Fejezetében, Jogorvoslatok alcím alatt szabályozza. A jogszabály 92. §-ának (1) bekezdése úgy rendelkezik, hogy az, akinek a IV-V. Fejezetben - a 46/A-46/C. § kivételével -, valamint a VI. Fejezetben meghatározott kötelezettség megsértése, a rendőri intézkedés, annak elmulasztása, a kényszerítő eszköz alkalmazása alapvető jogát sértette, választása szerint

a) panasszal fordulhat az intézkedést foganatosító rendőri szervhez vagy

b) kérheti, hogy - amennyiben a panasz elintézése nem tartozik más eljárás hatálya alá - panaszát a Testület által lefolytatott vizsgálatot követően, az érintett rendőri szerv kilététől függően

ba) az országos rendőrfőkapitány,

bb) a belső bűnmegelőzési és bűnfelderítési feladatokat ellátó szerv főigazgatója vagy

bc) a terrorizmust elhárító szerv főigazgatója bírálja el.”

i) A panaszos elmondása szerint az élettársa bement az A kerületi Rendőrkapitánysághoz, ahol elhajtották azzal, hogy őt átvitték egy másik kapitányságra, és nem tájékoztatták S. K.-t, hogy joga van a panaszost meglátogatni és kapcsolatot tartani vele.

Az Rtv. 92. § (1) bekezdése szerint a Testülethez az fordulhat, akinek az intézkedés alapvető jogát sértette. A panaszos élettársát érintő rendőri fellépés a panaszos alapvető jogát nem érintette, ezért **a Testület megállapította, hogy a panaszos élettársával kapcsolatban megfogalmazott sérelmek tekintetében a panaszt nem az arra jogosult terjesztette elő.**

ii) A panaszos panaszát gondnokolta nevében is előterjeszteni kívánta, és a Testület felhívásának eleget téve 2019. március 13-án megküldte a gyámhivatal 2003. március 10. napján jogerőssé vált határozatát, amelyben őt a testvére gondnokául jelölik ki.

Az Rtv. 92. § (3) értelmében a cselekvőképtelen személy helyett törvényes képviselője jár el, korlátozottan cselekvőképes kiskorú vagy cselekvőképességében bármely ügycsoportban korlátozott nagykorú személy helyett törvényes képviselője vagy meghatalmazottja is eljárhat.

A Polgári Törvénykönyvről szóló 2013. évi C. törvény 2:22. § (1) bekezdése szerint „a cselekvőképtelen nagykorú jognyilatkozata semmis, nevében gondnoka jár el”.

Tekintettel az Rtv. 92. § (3) bekezdésében foglaltakra, jelen esetben a panaszos, mint testvére gondnoka, jogosultan terjesztett elő panaszt testvére vonatkozásában, ezért a Testület érdemben vizsgálta a panaszos testvérét érintő rendőri fellépést.

b) A panaszos kifogásolta az őrizetbe vétel elrendelésének jogszerűségét, annak számos körülményét, illetve az őrizetbe vétel ideje alatt, az átkísérés során a kényszerítő eszköz alkalmazását. Valamint a panaszos megítélése szerint a rendőrök bűncselekményt követtek el ellene, többek között hivatali visszaélés, jogtalan személyi szabadság megfosztása, valamint a kényszervallatás bűncselekményét, valamint azzal hogy telefonjáról törölték a felvételeket, valamint testi és pszichés bántalmazásnak tették ki. A panaszos kérte a rendőrök fegyelmi felelősségének és annak megállapítását is, hogy mulasztott a rendőrség, amikor a panaszos testvére részére helyettes, vagy ügygondok kirendeléséről nem gondoskodott.

A fent hivatkozott törvényi rendelkezés értelmében a Testület az Rtv. szerint fogatosított rendőri intézkedésekkel, illetve azok elmulasztásával, valamint kényszerítő eszközök alkalmazásával kapcsolatos panaszokat vizsgálhatja, és nem rendelkezik hatáskörrel a büntetőeljárás keretében fogatosított eljárási cselekmények jogszerűségének megítélésére. Az őrizet feltételeiről és tartalmáról a Be. 274. §-a rendelkezik, amelynek (1) bekezdése definiálja az őrizetet, amely szerint „az őrizet a terhelt, illetve a bűncselekmény elkövetésével megalapozottan gyanúsítható személy személyi szabadságának átmeneti elvonása”. Mindezekre való tekintettel a Testület hatáskör hiányában nem vizsgálhatja az őrizetbe vétellel kapcsolatban megfogalmazott kifogásokat, mivel egyrészt azok ellen a Be., illetve az az alapvető jogok biztosáról szóló 2011. évi CXI. törvény szerint lehet jogorvoslással élni. A Testület továbbá ugyancsak hatáskör hiányában nem foglalhat állást a rendőrök büntetőjogi és fegyelmi felelősségét illetően, mivel erre a bíróságnak, illetve a fegyelmi jogkör gyakorlójának van hatásköre. A Testület azon kifogást sem vizsgálhatta, hogy a panaszos testvére részére helyettes, vagy ügygondok kirendeléséről nem gondoskodtak, mivel ez polgári bíróság hatáskörébe tartozik.

Mindezekre tekintettel a Testület a fentiek vonatkozásában hatáskörének hiányát állapította meg.

A panaszos az őrizetbe vételt elrendelő határozatra ráírta, hogy azt csak 2018. október 23-én 1 óra 30 perckor adták át neki. Azonban a Testület elfogadta a rendőrségi iratokban az őrizetbe vétel kihirdetéseként megjelölt időpontot, tekintettel arra, hogy közokirat hamisítás kérdésében nem foglalhat állást. Ezért a Testület abból indult ki, hogy az őrizetbe vételt október 22-én 20 óra 2 perckor hirdették is, így az azt megelőzően foganatosított rendőri fellépések jogszerűségét vizsgálta, továbbá azt, hogy a bírósági tárgyalást követően mulasztottak-e a rendőrök, hogy nem nyújtottak segítséget a panaszos hazajutását illetően.

c) Az elővezetés elrendelésével kapcsolatosan a Testület az alábbiakat jegyzi meg.

Az Rtv. 34. §-a rendelkezik az elővezetésről. E jogszabályhely szerint „a rendőr az elővezetést elrendelő határozatban megjelölt személyt az abban megjelölt helyre kíséri, vagy oda útba indítja. Ha az elővezetés másként nem teljesíthető, az elővezetett személyt a Rendőrségen a szükséges ideig – legfeljebb 12 óra időtartamra – vissza lehet tartani. A visszatartás időtartamának számítására az előállításra vonatkozó szabályokat kell alkalmazni. Az elővezetés elrendelésének törvényességéért az elrendelő a felelős.” A szakasz (3) bekezdése rögzíti, hogy az elővezetés elrendelésének törvényességéért az elrendelő a felelős.

A Be. 118. §.a szerint „az elővezetés az idézéssel szemben mulasztó személy személyi szabadságának átmeneti elvonása annak érdekében, hogy az érintettet a bíróság, az ügyészség vagy a nyomozó hatóság elé kísérjék, vagy biztosítsák az eljárási cselekményen való jelenlétét. A bíróság, az ügyészség és a nyomozó hatóság az idézéssel szembeni mulasztást követően, az e törvényben meghatározott esetekben határozatával rendelheti el az elővezetést. Az elővezetést elrendelő határozatot az abban megjelölt személynek a bíróság, az ügyészség és a nyomozó hatóság az elővezetést végrehajtó szerv útján kézbesíti. Az elővezetést a rendőrség általános rendőrségi feladatok ellátására létrehozott szerve hajtja végre. Az elővezetést a Nemzeti Adó- és Vámhivatal is végrehajthatja az általa folytatott nyomozás során. A rendőr és a Nemzeti Adó- és Vámhivatal eljáró tagja az elővezetés érdekében törvényben meghatározott intézkedést és kényszerítő eszközt alkalmazhat. Az elővezetést lehetőleg a napnak a hatodik és huszonkettedik órája között kell végrehajtani. A bíróság, az ügyészség és a nyomozó hatóság rendelkezhet úgy, hogy az elővezetést az érintett személy útba indításával hajtsák végre, ha megalapozottan feltehető, hogy az elővezetés célja így is elérhető”.

Megállapítható, hogy elválnak egymástól az elővezetés elrendeléséért és foganatosításáért való felelősség, mint ahogy elválnak egymástól a két kérdés szabályozása olyan értelemben is, hogy az elrendelésre vonatkozó normák a Be.-ben, a foganatosításra vonatkozó szabályok pedig az Rtv.-ben, illetve a rendőrség szolgálati szabályzatáról szóló 30/2011. (IX. 22.) BM rendeletben (a továbbiakban: Szolgálati Szabályzat) található.

A fentiekben kifejtettek alapján a Testület nem jogosult büntetőeljárás keretében foganatosított cselekmények törvényességét elbírálni, ezért nem értékelhette az elővezetés elrendelésének jogszerűségét. Ezek ellen az eljárási cselekmények ellen Be. szerinti jogorvoslattal lehet élni.

A fentieknek megfelelően a Testület nem vizsgálhatta az elővezetés elrendelésének megalapozottságát.

A Testület a panaszbeadvány és a rendőrségtől kapott felvilágosítás alapján – figyelemmel a panaszolt intézkedés idején hatályos a Szolgálati Szabályzat rendelkezéseire – a panaszos kifogásaival összefüggésben az alábbi megállapításokra jutott.

A vizsgálat során a Testület megállapította, hogy a rendőri intézkedés érintette a panaszosnak a Magyarország Alaptörvénye II. cikkében rögzített emberi méltósághoz, a IV. cikkében foglalt személyi szabadsághoz, valamint a VI. cikkében foglalt jó hírnévhez és az ebből a cikkből levezethető magánlakás sérthetlenségéhez, valamint a XXIV. cikkében foglalt tisztességes eljáráshoz, és a panaszos testvérének II. cikkében rögzített emberi méltósághoz fűződő alapvető jogát, az alábbiak szerint.

2) A Testület érdemben először azt vizsgálta, hogy a panaszos elővezetésére, illetve előállítására megfelelő jogalap alapján került-e sor.

A Testület ismételten hivatkozik Be. 162. § és az Rtv. 34. §-ára. Be. 118. § értelmében az elővezetés személyi szabadságot korlátozó intézkedés annak érdekében, hogy az érintettet a bíróság, az ügyész, illetőleg a nyomozó hatóság elé állítsák, vagy biztosítsák az eljárási cselekményen részvételét. A törvényben meghatározott személyek elővezetésének elrendeléséről a bíróság, az ügyész, illetőleg a nyomozó hatóság rendelkezik, de az elővezetést a rendőrség hajtja végre. Az Rtv. 34. §-ának (1) bekezdése pedig úgy rendelkezik, hogy a rendőr az elővezetést elrendelő határozatban vagy végzésben megjelölt személyt az abban megjelölt helyre kíséri vagy oda útba indítja.

A Szolgálati Szabályzat 26. pontja alatt tárgyalja az elővezetés kérdéseit. A 33. §. (1) bekezdése szerint elővezetést jogszabályban erre felhatalmazott hatóságok határozata vagy végzése alapján lehet foganatosítani.

A Testület ehelyütt utal továbbá a rendőrség Rtv. 13. §-ának (1) bekezdése szerinti intézkedési kötelezettségére, amely szerint a rendőr jogkörében eljárva köteles intézkedni vagy intézkedést kezdeményezni, ha a közbiztonságot, a közrendet vagy az államhatár rendjét sértő vagy veszélyeztető körülményt vagy cselekményt észlel, illetve ilyet a tudomására hoznak. Ez a kötelezettség a rendőrt halaszthatatlan esetben szolgálaton kívül is terheli, feltéve, hogy az intézkedés szükségességének időpontjában intézkedésre alkalmas állapotban van.

Az A kerületi Rendőrkapitányság vezetőjének tájékoztatása szerint panaszos lakásán 2018. október 22-én 10 óra 10 perckor jelentek meg az A kerületi Rendőrkapitányság Rendészeti Osztály KMB alosztály körzeti megbízottjai, T. r. főörzszászlós és P. r. törzsőrmester, mivel körözési tevékenységük során tudomásukra jutott, hogy a területükön lakóhellyel rendelkező panaszos körözését és elfogását rendelte a PKKB a jelentésben rögzített számon.

A rendőrség megküldte a HERMON Körözési Nyilvántartási Rendszer ismert személy körözés részletes listáját, amelynek tanúsága szerint a panaszossal szemben közokirat hamisítás büncselekmény miatt bocsátottak ki körözést 2018. október 18-án. A lista megjelöli a panaszos körözését elrendelő PKKB-t, és a körözési eljárást lefolytató szervként az A kerületi Rendőrkapitányságot nevezi meg. A körözés okaként a Be. 119. § (1) bekezdés szerinti elfogatóparancs, kért intézkedésként elfogás és előállítás lett rögzítve.

Mivel a fentiek alapján megállapítható, hogy a PKKB 2018. október 18-án rendelte el a panaszos elővezetését, a Testület úgy foglalt állást, hogy a panaszost az A kerületi Rendőrkapitányság megfelelő jogalap birtokában vezette elő, ezért a panaszos személyes szabadsághoz való jogát ebben a vonatkozásában nem érte sérelem.

A rendőrségi iratok szerint a panaszost az Rtv. 33. § (1) bekezdés b) pontja alapján állították elő. Az idézett rendelkezés értelmében: a rendőr a további intézkedés megtétele céljából elfogja és az illetékes hatóság elé állítja azt, aki ellen elfogatóparancsot, nemzetközi elfogatóparancsot, illetve európai elfogatóparancsot adtak ki, amely rendőrnek mérlegelést nem engedő, kötelező előállítási ok.

Tekintettel arra, hogy a PKKB elfogatóparancsot bocsátott ki a panaszossal szemben, a Testület jogszerűnek ítélte meg a panaszos előállítását a fent hivatkozott előállítási ok alapján, így ebben a vonatkozásban nem sérült a panaszos személyes szabadsághoz való joga.

A Testület megjegyzi, hogy a panaszost az előállítás időtartalmával kapcsolatban nem érte jogsérelem, tekintettel arra, hogy a panaszos őrizetbe vételét utóbb elrendelték, amelynek időtartamába az előállítás beleszámít.

3) A panaszos sérelmezte, hogy a rendőrök engedélye és bárminemű irat felmutatása nélkül bementek a házába, ezért ezzel kapcsolatban az alábbiakat rögzíti a Testület.

Az elfogás végrehajtásáról készült jelentés szerint a rendőrök az Rtv. 39. § (1) bekezdés j) pontja alapján intézkedtek magánlakásban.

A hivatkozott rendelkezés szerint a rendőr magánlakásba bebocsátás vagy hatósági határozat nélkül nem léphet be, illetve nem hatolhat be, kivéve ha ez előállítás a törvényben meghatározott egyéb okból szükséges. Az Rtv. 39. § (1) bekezdés b) pontja alapján a rendőrt ez akkor is megilleti, ha bűncselekmény elkövetésének megakadályozása, megszakítása vagy büntetőeljárás terheltjének elfogása és előállítása a célja, illetve az f) pont szerint akkor, ha az elővezetés végrehajtását kívánja foganatosítani.

Tekintettel arra, hogy megállapítható volt, hogy a bíróság a panaszos elfogását és előállítását rendelte közokirat hamisítás bűncselekménye miatt, a Testület megállapította, hogy az Rtv. 39. § (1) bekezdés b) és f) pontja alapján jogszerűen került sor magánlakásban való intézkedésre, ezért nem sérült a panaszos a magánlakás sérthetlenségéhez való joga.

4) A Testület vizsgálta a szolgálati fellépés módját, és hogy a rendőrök megfelelő tájékoztatásban részesítették a panaszost az elővezetés okát illetően.

A panaszbeadványból az derül ki, hogy a panaszost két rendőr vezette elő, arra való hivatkozással, hogy vele szemben körözést, illetve elfogatóparancsot adtak ki, azonban a panaszos többszöri kérése ellenére az erre vonatkozó iratot nem adták át részére, valamint nem írták vele alá, sem a helyszínen, sem a kapitányságon. A rendőrök arról sem tájékoztatták, hogy hova viszik. Csak annyit közöltek, hogy a körözést valamelyik bíróság állította ki, amiért őt el kell fogniuk és a bíróság elé kell előállítaniuk. A panaszos többször kérte a kapitányságon a parancsnokot, hogy vegyen fel jegyzőkönyvet és mutassa be a körözést/elfogást elrendelő iratokat, azonban ezen kéréseit megtagadták, és nem nevezték meg az elrendelő bíróságot, valamint nem adták meg az ügyszámot sem.

Az elfogás végrehajtásáról szóló jelentés szerint panaszos lakásán 2018. október 22-én 10 óra 10 perckor jelent meg az A kerületi Rendőrkapitányság Rendészeti Osztály KMB alosztály körzeti megbízottjai, T. r. főtörzszászlós és P. r. törzsrőrmester, mivel körözési tevékenységük során

tudomásukra jutott, hogy a területükön lakóhellyel rendelkező panaszos körözését és elfogását rendelte a PKKB a jelentésben rögzített számon. P. r. törzsőrmester jelentésében leírja, hogy a rendőri intézkedést az Rtv. 20. §-ában foglaltaknak megfelelően kezdte meg és igazolásra szólította fel a panaszost adatainak megállapítása céljából, majd az intézkedő rendőrök közölték a panaszossal, hogy ellene a (jelentésben konkrétan megnevezett számú) PKKB elfogató parancsot bocsátott ki és elfogással rendelte el, ezért elfogják és előállítják az A kerületi Rendőrkapitányságra az Rtv. 33. § (1) bekezdés b) pontja alapján. Az elfogás végrehajtásáról szóló jelentés szerint az Rtv. 33. § (4) bekezdése alapján az előállítás okáról a tájékoztatót kiadták a panaszosnak.

A rendőrségi iratok szerint a panaszost több alkalommal tájékoztatták, hogy előállítására azért került sor, mert a PKKB körözését és elfogását rendelte el. A rendőrségi iratokból az is tudható, hogy az A kerületi Rendőrkapitányságon a szolgálatirányító parancsnok közölte a panaszossal ismételtelen, hogy ellene elfogató parancsot bocsátott ki a bíróság és a C kerületi Rendőrkapitányság előállító helyiségében lesz elhelyezve.

Az Rtv. 2. § (1) bekezdése alapján „a rendőrség védelmet nyújt az életet, a testi épséget, a vagyonbiztonságot közvetlenül fenyegető vagy sértő cselekménnyel szemben, felvilágosítást és segítséget ad a rászorulóknak. A rendőrség tiszteletben tartja és védelmezi az emberi méltóságot, óvja az ember jogait”.

Az Rtv. 20. §-a rögzíti a szolgálati fellépés módjára vonatkozó rendelkezéseket, amit a Szolgálati Szabályzat 4. §-a egészít ki. Az Rtv. 20. § (2) bekezdése szerint a rendőr az intézkedés megkezdése előtt minden esetben köteles nevét, azonosító számát, illetve az intézkedés tényét és célját szóban közölni. Ez alól egyetlen eset kivétel, nevezetesen, ha ez a rendőri intézkedés eredményességét veszélyezteti, ebben az esetben ugyanis az intézkedés befejezésekor kell az igazolására szolgáló lépéseket megtenni. A Szolgálati Szabályzat 4. § (1) bekezdése szerint a rendőr az intézkedést – ha az a rendőri intézkedés eredményességét nem veszélyezteti – a napszakknak megfelelő köszönéssel, az intézkedés alá vont nemének, életkorának megfelelő megszólítással, ha egyenruhát visel tisztelgéssel, és a tervezett intézkedés megjelölése és célja, valamint neve és azonosító száma közlésével kezdi meg.

Az Rtv. 33. § (4) alapján „az előállítottat szóban vagy írásban az előállítás okáról tájékoztatni kell”.

Tekintettel arra, hogy egyrészt a körözés tényét rögzítő szerv rendelkezésére áll az elfogatóparancsot elrendelő határozat, mely jelen esetben a PKKB volt, a rendőrségnek nem feltétlenül állt rendelkezésére ezen határozat, amelyet a panaszos számára fel tudott volna mutatni, másrészt pedig a körözési rendszer hiteles nyilvántartás, amelyben foglalt adatokat el kell fogadni, így a rendőrség nem mulasztott, hogy nem mutatta fel az elfogatóparancsról rendelkező határozatot. Mivel pedig a panaszbeadványból is az következik, hogy a rendőrök tájékoztatták a panaszost, hogy elővezetésének és előállításának oka a bíróság által elrendelt körözés, illetve elfogatóparancs, **a Testület megállapította, hogy az intézkedés céljáról, illetve az előállítás okáról megfelelően módon felvilágosítottak a rendőrök a panaszost, így a Testület megítélése szerint nem sérült a panaszos tisztességes eljáráshoz való joga. A rendőrségi iratok következetesen arról számolnak be (így már az intézkedés napján kelt elfogás végrehajtásáról szóló jelentés is), hogy a rendőrök megnevezték a körözést elrendelő bíróságot, valamint közölték a panaszossal az ügyszámát és hogy melyik kapitányságra állítják elő, ezért a Testület álláspontja szerint a rendőrség eleget tett az ezzel kapcsolatos tájékoztatási kötelezettségének, így nem sérült a panaszos alapvető joga.**

5) A Testület vizsgálta az elővezetés körülményeit is, mivel a panaszos elmondása szerint a rendőrök indokolatlan feltűnést okoztak a lakóhelyén, mivel a kertvárosias részen engedély nélkül, hosszasan használták a szirénát, autódudát, majd a megkeresték a szomszédokat azzal, hogy a panaszos megrögzött bűnöző és ellene elfogató parancsot adtak ki, ezzel lejárattva őt a környező lakók előtt.

A rendőrség tájékoztatása alapján a rendőrök a szomszédok körében adatot gyűjtöttek arra vonatkozóan, hogy a panaszos ott lakik-e az adott címen, amely során a szomszédok közölték, hogy a panaszos valóban ott lakik, de nem jó a kapucsengője. A rendőrök, mivel a kapucsengő nem működött és mozgást láttak a házban, ezért a szolgálati gépkocsi hangkürtjét használták, aminek hatására a panaszos kiment a házból a kapuhoz. A rendőri jelentések alapján szemtanúja a rendőri intézkedésnek nem volt, a szomszédok nem voltak jelen a rendőri intézkedés során.

A panaszos sérelmeinek értékelése során a Testület az alábbi jogszabályi rendelkezésekre volt figyelemmel. Az Rtv. 2. §-ából – amely szerint a rendőrség tiszteletben tartja és védelmezi az emberi méltóságot, óvja az ember jogait – levezethető, hogy az intézkedő rendőrök kötelesek úgy eljárni, hogy az az intézkedés alá vontnak a lehető legkisebb sérelem okozásával járjon. Az Rtv. 15. §-ában rögzített követelmény értelmében továbbá a rendőri intézkedés nem okozhat olyan hátrányt, amely nyilvánvalóan nem áll arányban az intézkedés törvényes céljával.

A Testület általánosságban megjegyzi, hogy a rendőri intézkedések jelentős részét végzik az eljáró rendőrök közterületen, így szinte lehetetlen annak elkerülése, hogy az egyes intézkedéseknek szemtanúi legyenek. A Testület azt sem vonja kétségbe, hogy egy forgalmasabb helyen, vagy adott esetben a szomszédság előtt végzett intézkedés az intézkedés alá vont számára kellemetlen, esetleg megalázó is lehet. Ugyanakkor jelen esetben fontos arra rámutatni, hogy a rendőrségi iratok szerint a panaszos csengője nem működött, így a szomszédok körében végzett adatgyűjtés és az autókürt használata szükségesnek bizonyulhatott az intézkedés megkezdéséhez. **Ezért Testület nem tartotta túlzottnak a rendőri fellépést, és arra a megállapításra jutott, hogy nem sérült az arányosság, valamint a panaszos emberi méltóságához, és jó hírnévhez fűződő alapjoga.**

6) A panaszos előadta, hogy közölte a rendőrökkel, hogy miután felöltözik, előállíthatják testvérével – akinek a panaszos gondnoka és születésétől fogva fennálló fogyatékosága miatt ápolója is – együtt (mint más alkalommal is) a PKKB-ra, ahol minden nap több ügyeletes bíró is van. A rendőrök a panaszos testvérehez mentőt hívtak, a panaszos tiltakozása ellenére, aki magával akarta őt vinni a bíróságra, mivel a papírok átadását követően együtt haza tudtak volna menni, egyéb nem várt esetben (például előzetes elrendelése), akkor a bíróság gondoskodott volna az ápolásra szoruló testvér felügyeletéről. A panaszos megítélése szerint ez úgy is kivitelezhető lett volna, hogy a saját autójával mennek el a bíróságra, ahova beül egy rendőr is. Ennek ellenére több órán keresztül váraakoztak a mentőre, és addig a rendőrautó is ott parkolt a panaszos háza előtt, ahol a rendőrök még a WC-re is követték a panaszost. Majd a kikerkező orvos meg sem vizsgálta a panaszos testvérét és az iratokat sem volt hajlandó megnézni, végül beszállították őt a kórházba, a panaszost pedig „beparancsolták” a rendőrautóba és bevitték az A kerületi Rendőrkapitányságra.

A panaszos megítélése szerint testvére elszállítása azért is volt jogellenes, mert a panaszos, mint gondok írásos engedélye nélkül jártak el, a gondnokolt elszállításáról jegyzőnek vagy a bírónak kellett volna döntenie és 24 órán belül a panaszost, mint gondnokot értesíteni, és részletesen tájékoztatni, hogy hova vitték és meddig a testvérét. A panaszos szerint méltánytalan, hogy a nem pszichiátriai beteg és demensnek sem minősülő testvérét a pszichiátriára szállították, holott valamilyen idősothton vagy fogyatékosok speciális otthonába kellett volna őt elhelyezni.

A rendőrségi iratok tanúsága szerint a panaszos az elfogásának tényét, jogalapját megértette, azonban közölte az intézkedő rendőrrel, a házban másod magával él a testvérével, aki gyermekkori agyvérzése miatt önállóan ellátni magát nem tudja, és állandó felügyeletet igényel. A panaszos az erről szóló hatósági igazolványt bemutatta, azonban azt hivatalos irattal igazolni nem tudta, hogy ő a testvére gondnoka, és senkit nem tudott megkérni, hogy az előállításának időtartama alatt testvéréről gondoskodjon.

A panaszos testvére a helyszínen érdemben kommunikálni nem tudott. A panaszos elmondása szerint a testvére a kommunikáció ezen fajtájára képtelen betegsége miatt.

Az intézkedő rendőröknek az Rtv. 33. § (1) bekezdés b) pontja alapján kötelességük a körözött személyt elfogni és az illetékes hatóság elé állítani, ezért a helyszínre kérték a BRFK Tevékenység Irányítás Központon keresztül az ügyeletes orvost, aki 11 óra 45 perckor jelent meg az intézkedés helyszínén és a panaszos testvérenek betegútját megvizsgálta és a szakszerű felügyelet ellátása érdekében kórházi ellátásra utalta be. Az orvos által kért mentő 12 óra 25 perckor érkezett a helyszínre, amely beszállította a panaszos testvérét a kórházba.

A Testület ehelyütt ismételten hivatkozik az Rtv. 2. §-ára és a 15. §-ában foglalt arányosság követelményére, valamint a törvény 24. § (1) bekezdésére, amely szerint „a rendőr köteles a feladatkörébe tartozó segítséget, illetőleg a hozzáfordulónak a tőle elvárható felvilágosítást megadni”.

A Szolgálati Szabályzat 15. § (2) bekezdése értelmében „a hátramaradt betegről, magatehetetlen személyről, gyermekről történő gondoskodás érdekében a rendőr intézkedik. Ha a helyszíni ellátásuk nem oldható meg, kórházba, intézetbe utalásukról kell gondoskodni, valamint karitatív szervezetet is fel lehet kérni ellátásukra. A növények, haszon- és díszállatok gondozására a helyi önkormányzat jegyzője útján kell intézkedni”.

A Testület megítélése szerint a rendőrök a Szolgálati Szabályzat értelmében megfelelően gondoskodtak a panaszos testvérenek felügyeletéről, illetve gondozásáról azáltal, hogy ügyeletes orvost hívtak a helyszínre, illetve gondoskodtak a kórházba szállításáról. A Testület álláspontja szerint az intézkedés biztonságos végrehajtását is ezen intézkedés szolgálta, akkor is, amennyiben a panaszosnak azonnali bíróság elé állítása megtörtént volna. **Mindezekre tekintettel a Testület nem állapította meg a panaszos testvérenek emberi méltósághoz fűződő jogának sérelmét.**

A Testület ehelyütt megjegyzi, hogy nem a rendőrség kompetenciájába tartozik annak eldöntése, hogy beteg, magáról gondoskodni nem tudó személyt milyen intézményben helyezik el, mert ez orvos szakmai kérdés. Jelen ügyben is erről orvos döntött.

A Testület azt is rögzíti, hogy a panaszos értesítése, illetve tájékoztatása a testvére elhelyezéséről biztosított volt azáltal, hogy jelen volt az orvos kitérkezésekor, illetve a mentő elindulásakor.

A Testület továbbá nem tartotta aránytalanul hosszúnak a helyszíni intézkedés idejét, tekintettel arra, hogy az ügyeletes orvos, illetve mentő kitérkezése a rendőrségtől független körülmény. **Ezért ebben a vonatkozásban megállapította, hogy a helyszíni intézkedés időtartama megfelelt az arányosság követelményének és nem sérült a panaszos tisztességes eljáráshoz való joga sem.**

A Testület azt sem találta alapjogot sértőnek, hogy a panaszost a vele azonos nemű rendőrök elkísérték a mellékhelyiségbe, mivel ezzel is biztosították, hogy a panaszos ne vonja ki magát az intézkedés alól.

7) A panaszos elmondása szerint hiába kérte, hogy szállítsák el a körözést elrendelő bírósághoz, hogy minél rövidebb ideig tartson az intézkedés, ezt figyelmen kívül hagyták és átvitték – mindenféle tájékoztatás, irat és igazolás nélkül – a C kerületi Rendőrkapitányság épületébe.

A rendőrségi iratok tanúsága szerint a panaszost 13 órakor szállították be az intézkedő rendőrök az A kerületi Rendőrkapitányságra és átadták B. r. törzszászlós szolgálatirányító parancsnoknak, aki közölte vele (ismételten), hogy ellene elfogató parancsot bocsátott ki a bíróság és a C kerületi Rendőrkapitányság előállító helyiségében lesz elhelyezve.

A panaszos körözését elrendelő bíróságon október 22-én nem volt ügyeletes bíró, illetve a kezelő irodán sem volt ügyelet, és ott elérni telefonon keresztül senkit nem tudott B. r. törzszászlós. A PKKKB-n október 22-én megjelent járőröknek a biztonsági őr elmondta, hogy a bíróságon nincs ügyeletes bírós, ezért az előállítás időtartama alatt a panaszost bíróság elé állítani nem lehetett, ezért a Be 119. § alapján 72 órás őrizetét kellett elrendelni.

A szolgálatirányító parancsnok október 23-án érte el telefonon a PKKKB-t és az ügyeletes bíróval egyeztetve a panaszost 12 órára állították bíróság elé.

A rendőrségi iratokból az is kiderül, hogy a panaszos felújítási munkák okán került elhelyezésre a C kerületi Rendőrkapitányság előállító egységébe.

Mivel a rendőrség működésén kívül álló ok miatt nem lehetett a panaszost az intézkedés megkezdését követően közvetlenül a bíróság elé állítani, a Testület ezzel kapcsolatban nem állapította meg a személyi szabadsághoz való jog sérelmét. Ugyan a rendőrségi iratokból csak azt lehetett megállapítani, hogy B. r. törzszászlós arról tájékoztatta a panaszost, hogy a bíróság ellene elfogató parancsot bocsátott ki és a C kerületi Rendőrkapitányság előállító helyiségében lesz elhelyezve, a Testület megítélése szerint feltételezhetően a tájékoztatás ennek az okára is kitért, mint ahogy a rendőrök részletesen leírják, hogy meggyőződtek arról, hogy aznap ügyeletet a bíróság nem tart, és másik kapitányságra való átszállítást felújítási munkák indokolták. A Testület ezzel kapcsolatban megjegyzi, hogy erről külön a panaszosnak iratot vagy igazolást nem kellett a rendőrségnek kiállítania. **Igy ezekkel kapcsolatban a Testület úgy ítélte meg, hogy nem sérült a panaszos tisztességes eljáráshoz való joga.**

8) A panaszos ezentúl többször kérte, hogy írásban és szóban is tájékoztassák a jogairól, azonban ez nem történt meg. A panaszos azt is hozzátette, hogy nem kapott igazolást az előállításáról, illetve az előállítást 8 órával meghosszabbító végzés, és a jogairól szóló írásos tájékoztatót sem adták át a rendőrök, illetve a panasz előterjesztésére vonatkozóan egymásnak ellentmondó információkat közöltek. Ráadásul előadása szerint a panaszairól kérése ellenére nem vettek fel jegyzőkönyvet, valamint hiába kérte a kapitányságvezetőt vagy felettes rendőrt, hogy rögzítsék panaszát, annyit közöltek vele, hogy „nem hívják, leszarják, a jogait és nyugodtak fordulhat a Testülethez, mert leszarják a Testület döntését, mert az nem köti őket”.

A kapitányságvezető megítélése szerint a panaszos panasztételi jogának gyakorlása biztosított volt az alábbiak okán. A panaszos az A kerületi Rendőrkapitányságra történő előállításkor B. r. törzszászlós szóban nyilatkoztatta, hogy sérülése és panasza van-e, melyre a panaszos azt felelte, hogy később még meggondolja, hogy panaszt tesz-e. 20 óra 2 perckor került sor a panaszos őrizetbe vételére, amely előtt Sz. r. törzszászlós szolgálatirányító parancsnok nyilatkoztatta a panaszost szóban, hogy keletkezett-e panasza az előállítás időtartama alatt, amelyre a panaszos összefüggéstelenül úgy nyilatkozott, hogy panasza van. Ezért a szolgálatirányító parancsnok felhívta figyelmét arra, hogy a készenléti csoportvezető felveszi panaszát jegyzőkönyvbe. T. r. főhadnagy készenléti csoportvezető közölte a panaszossal, hogy a panaszát felveszi, amelyre a panaszos nem volt hajlandó. T. r. főhadnagy tájékoztatta a panaszost, hogy a panaszát egy lapra is leírhatja és a későbbiek során e-mailben megteheti, amelyet a panaszos ismét elutasított.

A szolgálatirányító parancsnok átadta az előállítás időtartamáról szóló igazolást a panaszosnak és nyilatkoztatta arra vonatkozóan, hogy sérülése, illetve panasza van-e, és kérte, hogy az igazoláson húzza alá a megfelelő részt és írja alá az igazolást, melyből egy példányt át fog adni részére. A panaszos az igazoláson a sérülésre vonatkozó nyilatkozat tekintetében aláhúzta a nem keletkezett szövegrészt, míg a panaszra vonatkozóan aláhúzta, hogy keletkezett és az igazolásra ráírta, hogy „felettest nem hívtál (...) iratokat nem tették elem, megaláztak, előítéletesen beszéltek, irataimat elvették, ügyvédet nem értesítették, éhezettek, kényszerítettek aláírni a papírokat”. A panaszos az igazolást aláírta, melyből egy példányt a szolgálatirányító parancsnok részére átadott. Az igazolás 2. oldalán a panasztételi jog gyakorlására vonatkozó részletes tájékoztató található. A panaszossal a szolgálatirányító parancsnok közölte szóban is a panasztételre vonatkozó előírásokat és elmondta neki, hogy a készenléti csoportvezető jegyzőkönyvbe veszi panaszát, amelyet a panaszos elutasított.

P. r. törzsőrmester kiegészítő jelentésében rögzítette, hogy az intézkedés megkezdésekor és annak folyamán, majd annak befejezésekor tájékoztatták a panaszost, hogy az intézkedéssel szemben 30 napig lehet panasszal élni, valamint panaszát 20 napig a Testületnél is megteheti, amely tájékoztatást a panaszos tudomásul vett.

Cs. r. őrmester úgy nyilatkozott, hogy napszaknak megfelelő köszönés után szóban tájékoztatta a panaszost 21/2018. BRFK intézkedés 2. számú melléklete alapján a fogvatartott személy jogairól, kötelezettségeiről, valamint az előállító helyiség rendjéről, és a tájékoztató egy példányát átadta a részére. Cs. r. őrmester ezt követően nyilatkoztatta a panaszost a fent említett tájékoztató tudomásul vételéről, egészségügyi állapotából adódó különleges étkezési vagy egyéb igényeiről, vallásgyakorlásához kapcsolódó különleges igényeiről, illetve dohányzási szokásáról.

Az előállítás időtartamáról szóló igazoláson a panaszos az alábbiak rögzítette: „Felettest nem hívtak, iratokat nem írták alá, megalázóan, előítéletesen beszéltek, irataimat elvették, ügyvédet nem értesítették, éhezettek, kényszerítettek alá írni a papírokat”. Az intézkedés kezdetének sorába beírta a 9 óra 45 percet. A panaszos az igazolás aláírásával ellátta.

Az igazolás tanúsága szerint 18 óraker hosszabbították meg az előállítás Rtv. 33. § (3) bekezdése szerinti 8 órás határidejét, egy alkalommal 4 órával, 22 óra 10 perccig.

Az igazolás hátoldalán szerepel az Rtv. 92-93. §-a szerinti jogorvoslati és az alapvető jogok biztosához való fordulás lehetőségéről tájékoztató, valamint az A kerületi Rendőrkapitányság a Testület és az Alapvető Jogok Biztosának Hivatalának elérhetősége.

A fogvatartott személy az előállító helyiségben történő elhelyezésekor a szóbeli tájékoztatás végrehajtásáról és megértéséről, a hozzátartozó, illetve egyéb személy értesítéséről és az írásos tájékoztató átvételéről szóló nyilatkozat szerint a panaszos az előállító helyiségben történő elhelyezésekor anyanyelvén, szóban és írásban kapott tájékoztatókból megismerte az előállított/elővezetett személy jogait és kötelezettségeit, azok gyakorlásának módját, valamint a jogorvoslat lehetőségét. Az irat szerint a panaszos átvette a fogvatartott személy jogairól, kötelezettségeiről, valamint az előállító helyiség rendjéről szóló tájékoztatót. Kírtesítendő személyként a panaszos élettársát nevezték meg, azonban elérhetősége nem szerepel az iraton. A panaszos a nyilatkozatot „nem volt hajlandó aláírni”, azonban hatósági tanút a rendőrség ebben az esetben sem alkalmazott.

Az őrizetbe vétel elrendeléséről szóló határozatra panaszos több kifogást vezetett rá, így az intézkedés kezdetével kapcsolatban rögzítette, hogy az 9 óra 45 perckor vette kezdetét, illetve hogy kérése ellenére nem adták át a körözést elrendelő dokumentumot, valamint az őrizetbe vételről rendelkező határozatot is október 23-án 1 óra 30 perckor adták át. A panaszos továbbá

rögzítette, hogy „nem adtak enni, hideg zárkában voltam, panaszairól nem vettek fel jegyzőkönyvet, valamint indokolatlan és aránytalan az őrizet elrendelése”.

Az Rtv. 20. § (2) bekezdés II. fordulata alapján „az V. és VI. fejezetben foglalt intézkedések, illetve kényszerítő eszközök alkalmazását követően a rendőr köteles az intézkedés alá vont személyt tájékoztatni az e törvény szerinti panasz lehetőségéről és előterjesztésére nyitva álló határidőről”.

A Szolgálati Szabályzat 31. § (7) bekezdése szerint „elhelyezéskor a fogvatartottat nyilatkoztatni kell sérüléséről, esetleges panaszáról”.

Az Rtv. 33. § (3) bekezdése szerint „a rendőrség az előállítással a személyi szabadságot csak a szükséges ideig, de legfeljebb 8 órán át korlátozhatja. Ha az előállítás célja még nem valósult meg, indokolt esetben ezt az időtartamot a rendőri szerv vezetője egy alkalommal 4 órával meghosszabbíthatja. Az előállítás időtartamát a rendőri intézkedés kezdetétől kell számítani”. Ugyanezen szakasz (4) bekezdése értelmében „az előállítottat szóban vagy írásban az előállítás okáról tájékoztatni kell, és az előállítás időtartamáról részére igazolást kell kiállítani”.

A Testület a fentiekben alapján csak azt tudta megállapítani, hogy a panaszost az intézkedés céljáról és az előállítás okáról tájékoztatták, ugyanakkor nem tudta kétséget kizáróan megállapítani, hogy a panaszost az előállító helyiségben történő elhelyezésekor szóban és írásban tájékoztatták-e a jogairól, mivel az arról szóló nyomtatványt a panaszos nem írta alá és a rendőrség hatósági tanút nem alkalmazott. A panaszos az előállítás időtartamáról szóló igazolást ugyan aláírásával ellátta, azonban a Testület abban sem tudott megnyugtatóan állást foglalni, hogy abból egy példányt átadtak-e a panaszosnak. **Erre való tekintettel, a fentiekkel kapcsolatban megfogalmazott panaszok vonatkozásában a Testület úgy ítélte meg, hogy a tisztességes eljáráshoz való jog sérelme nem megállapítható**

Mivel a panaszos aláírását tartalmazó igazolás rögzíti az előállítás meghosszabbítását, a Testület ezzel kapcsolatos kifogás tekintetében nem állapított meg alapjog sérelmet.

A Testület megítélése szerint a rendőrség biztosította a panasz előterjesztését, tekintettel arra, hogy egyrészt az előállításról szóló igazoláson és az őrizetbe vétel elrendeléséről szóló határozaton a panaszos panaszait rögzítette, másrészt a rendőrség megindította a panaszeljárást. A Testület álláspontja szerint panasztételi jog gyakorlására vonatkozó felvilágosítást is megkapta a panaszos, amelyet a rendőrség által megküldött – panaszos aláírását is tartalmazó – igazolás támaszt alá. **Mindezekre való tekintettel a Testület nem állapította meg a panaszos tisztességes eljáráshoz való jogának megsértését a panaszjogra vonatkozó tájékoztatással és a panasztételi jog gyakorlásával kapcsolatban.**

9) A Testület a telefonhasználat, illetve hozzátartozó vagy más személy értesítésével kapcsolatban az alábbiakat rögzíti.

A panaszos kifogásolta, hogy kérése ellenére ügyvédet nem értesítettek ki, pedig három jogi képviselőt is megnevezett, akinek telefonszámát nem engedték, hogy kikeresse a telefonjából, és azt is hiába kérte a rendőröket, hogy az internetes keresőn nézzenek utána a telefonszámoknak. Itt a panaszos kérte azt is, hogy hadd értesítse az élettársát, és biztosítsák neki a fél óras láthatást, eredménytelenül. Később a rendőrök azt hazudták, hogy megpróbálták elérni a panaszos által kiértékelni kért személyeket, de nem érték el őket.

Az előállítás végrehajtásáról szóló jelentés szerint panaszos ügyvédje, dr. S. K. kiértésítését kérte, azonban annak telefonos elérhetőségét és címét megadni nem tudta. P. r. törzsőrmester kiegészítő jelentésében is rögzítette, hogy a panaszosnak biztosították azt, hogy lakásán telefonon értesítse dr. S. K. ügyvédjét.

Cs. r. őrmester úgy nyilatkozott, hogy amikor a panaszost hozzátartozó vagy egyéb személy kiértésítéséről kérdezte, a panaszos S. K.-t jelölte meg kiértésíteni személyként, de annak lakcímét és telefonszámát nem jelölte meg.

Sz. r. főtörzsőrmester parancsnoki kivizsgálásában megállapította, hogy a panaszos hozzátartozójának kiértésítését nem kérte, ellenben védőjét dr. S. K.-t jelölte meg kiértésítendő személyként, de őhozzá sem telefonszámot, sem lakcímet nem jelölt meg, így kiértésítését nem lehetett végrehajtani. Ezért ebben a vonatkozásban sem alapos a panaszos panasza.

A fogvatartott személy az előállító helyiségben történő elhelyezésekor kitöltendő nyilatkozaton kiértésítendő személyként a panaszos élettársának neve szerepel, azonban elérhetősége nem szerepel az iraton.

A panaszos őrizetbe vételét elrendelő határozaton kiértésítendő személyként S. K., illetve dr. S. K.-t és dr. P. E. ügyvédet lett feltüntetve, rögzítve azok telefonszámait. A határozat szerint a hozzátartozó kiértésítése 14 óra 50 perckor megtörtént.

Az Rtv. 13. § (3) bekezdése értelmében „ha a rendőrt az intézkedés megtételében tárgy akadályozza, azt eltávolíthatja, vagy az akadályt más módon elháríthatja, az ezzel okozott kárért a rendőrségnek az intézkedés alapjául szolgáló cselekményben vétlen károsultat kártalanítania kell”.

Az Rtv. 18. §-ának (1) bekezdése szerint a fogvatartott részére biztosítani kell azt a lehetőséget, hogy egy hozzátartozóját vagy más személyt értesítsen, feltéve, hogy ez nem veszélyezteti az intézkedés célját. Ha a fogvatartott nincs abban a helyzetben, hogy e jogával élhessen, az értesítési kötelezettség a rendőrséget terheli. (Az Rtv. 97. § (1) bekezdés h) pontja alapján a fogvatartott az, akit törvény, illetőleg törvény alapján kiadott hatósági határozat alapján a szabad mozgáshoz és tartózkodási hely szabad megválasztásához való jogában korlátoznak (őrizetbe vett, előzetesen letartóztatott, közbiztonsági őrizetben lévő, elfogott és előállított, elővezetett).)

A Testület a mobiltelefonokkal kapcsolatos rendőrségi gyakorlatot a két rendelkezés összeolvasása alapján a következőképpen értékeli. Olyan esetekben, amikor a rendőri intézkedés zavartalan lefolytatását vagy célját veszélyezteti, például ha az intézkedés alá vont személy mobiltelefonon ellenőrizetlenül lép kapcsolatba valakivel (pl. nem zárható ki, hogy bűntársát értesíti a gyanú szerint tetten ért elkövető), úgy az Rtv. 13. § (3) bekezdése kellő jogalapot biztosít a rendőrnek a telefon (mint az intézkedés eredményes végrehajtását akadályozó tárgy) elvételére, illetőleg használatának korlátozására.

Ha ilyen körülmény az adott helyzetben nem áll fent, úgy a mobiltelefon elvételének, illetőleg használata korlátozásának nincsen jogalapja (kivéve az előállító helyiségben való elhelyezés során, amikor a mobiltelefont el kell venni, mint olyan tárgyat, amelyet az előállított nem tarthat magánál). Ilyen esetekben semmi nem zárja ki, hogy a hozzátartozót vagy más személyt (aki természetesen ügyvéd is lehet) az előállított személy a saját mobiltelefonján értesítse, hiszen e jog fő szabály szerint az érintettet illeti meg, és csak az értesítés csak akkor rendőri feladat, ha a fogvatartott valamilyen okból nincsen abban a helyzetben, hogy értesítési jogával éljen.

A rendőrség úgy nyilatkozott, hogy lehetővé tette telefonhasználatot a panaszosnak lakásán, illetve az előállítás során biztosította az ügyvéd, illetve hozzátartozó kiértesítését, azonban a panaszos telefonos elérhetőségeket nem adott meg. Végül 14 óra 50 perckor történ meg a hozzátartozó kiértesítése az őrizetbe vételt elrendelő határozat szerint. A panaszos ezzel szemben azt adta elő, hogy nem engedték, hogy kikeresse a telefonjából a telefonszámokat, és azt is hiába kérte a rendőröktől, hogy az internetes keresőn nézzenek utána ezeknek, később pedig azt hazudták, hogy megpróbálták elérni az általa kiértesíteni kért személyeket, de nem érték el őket.

A Testület a felek egymásnak ellentmondó előadása miatt nem tudott megalapozott döntést hozni abban, hogy a rendőrök valóban biztosították-e a telefonhasználatot a panaszosnak, illetve a telefonszámok megadását (kezdetben) valóban a panaszos megtagadta, valamint hogy a rendőrök tényleg megkísérelték-e kirétesíteni a panaszos hozzátartozóját, tekintettel arra, hogy az ellentmondás feloldására alkalmas egyéb bizonyítási eszköz nem áll rendelkezésére, valamint a rendőrségi előadását alátámasztani képes fogvatartott személy előállító helyiségében történő elhelyezésével kapcsolatos nyilatkozatot és őrizetbe vételt elrendelő határozatot a panaszos nem írta alá és a rendőrség hatósági tanú alkalmazását ezzel kapcsolatban elmulasztotta.

Mindezekre való tekintettel a Testület arra a megállapításra jutott, hogy a panaszos tisztességes eljáráshoz való jogának sérelme nem megállapítható a telefonhasználat, illetve a hozzátartozó és ügyvéd kiértesítésével kapcsolatban.

Testület megjegyzi, hogy az előállítottat nem illeti meg a látogató fogadásának joga.

10) A Testület vizsgálta a rendőri hangnemet és bánásmódot, mivel a panaszos megítélése szerint arrogánsan bántak vele és közölték, hogy „leszarják” a jogait. Majd mikor a panaszos a befogadó leltár papírt el kezdte kitölteni, a tollat kivették a kezéből és megfenyegették, hogy kitöltés nélkül írja alá az iratot, különben ott fog „megrohadni” 72 órát vagy megverik.

A kapitányságvezető tájékoztató levelében az olvasható, hogy az intézkedő rendőrök, az előállító őr, valamint a szolgálatirányító parancsnok és az őrizet kihirdető készenléti csoportvezető jelentéseikben úgy nyilatkoztak, hogy normálisan és a kellő tisztelettel beszéltek a panaszossal.

A Testület a panasz ezen része kapcsán figyelemmel volt a már idézett Rtv. 2. §-ára. Szükségesnek tartja kiemelni továbbá a Magyar Köztársaság Rendőrségének Etikai Kódexét kihirdető, Budapesten, 2007. július 4-én kelt a Független Rendőri Szakszervezet főtítkárának, az Országos Rendőrfőkapitánynak, és a Belügyi és Rendvédelmi Dolgozók Szakszervezete főtítkárának közös nyilatkozatát (a továbbiakban: Etikai Kódex), amely iránymutatásul szolgál a Rendőrség számára a követendő magatartás tekintetében. Az Etikai Kódex 1. pontjának második mondata a rendőrrre vonatkozóan előírja: „Önként vállalt hivatásával szemben különleges társadalmi elvárások érvényesülnek, melyekre szolgálati viszonyának fennállása alatt mindvégig figyelemmel kell lennie.” Az 5. pont szerint: „A rendőr a ráruházott hatalom alkalmazása során megfontolt és mértéktartó, intézkedéseit (...) indulatoktól mentesen hajtja végre, kerüli a szükségtelen konfliktusok kialakítását. Nem alkalmaz (...) megalázó bánásmódot és ezt másoktól sem tűri el.” A 7. pont utolsó mondata szerint: „Tudatában van annak, hogy saját személyén keresztül az egész testület megítéléséért is felelős.”

A Testület a felek előadásában rendőri hangnem és bánásmód tekintetében ellentmondást tapasztalt, ami a rendelkezésre álló adatok alapján – és további bizonyítási eszköz híján – a panasz eljárásban nem volt feloldható, ezért a panaszos emberi méltósághoz való jogának sérelme nem volt megállapítható.

11) A Testület a panaszos étellemezésével kapcsolatban az alábbi megállapításokat teszi.

A panaszos előadása szerint mivel több, mint 5 óra eltelt a rendőri intézkedés kezdetétől számítva és csak reggel 7 órakor evett, kérte, hogy adjanak neki enni, azonban ezt „embertelenül” megtagadták tőle.

Cs. r. őrmester jelentése szerint nyilatkoztatta a panaszost a 21/2018. BRFK intézkedés 3. számú melléklet szerinti 5 órát meghaladó előállítás esetén járó étkezéssel kapcsolatban, és a panaszos ételmet kért. Cs. r. őrmester a panaszos 15 óra 10 perckor részére átadott 1 darab 400 gramm tömegű konzervet és 2 szelet kenyeret, melyet a panaszos maradéktalanul elfogyasztott.

Az előállító helyiségben fogvatartott személy őrzésével és ellátásával kapcsolatos adatokról szóló nyomtatvány szerint a panaszos előállításának 5. órája 15 óra 10 perckor telt le, amelynek során a panaszos étellemezést kért.

A fogvatartott személy étellemezéssel történő ellátásáról szóló nyilatkozat szerint a panaszos az 5 órát meghaladó fogvatartása során étellemezést kért, és 15 óra 20 perckor átvett 1 darab 125 grammos konzervet. A panaszos azonban nem írta alá az iratot, hanem a fogvatartott aláírásánál lévő résznél rögzítették, hogy „nem hajlandó aláírni”. Ugyanakkor a rendőrég az irat vonatkozásában hatósági tanút nem alkalmazott.

A Szolgálati Szabályzat 31. § (11) bekezdése szerint „a személyi szabadság korlátozásának első 5 óráját követően az intézkedést foganatosító rendőri szerv gondoskodik a fogvatartott személy étellemezéssel történő ellátásáról. A fogvatartott személy étkezése az előállító helyiségben történik. Az étel kiosztását a felügyeletet ellátó rendkívüli ór végzi. Ha a rendkívüli ór nem rendelkezik az étel kiosztásához szükséges étellemezéshigiéniai alapismereti vizsgával és érvényes egészségügyi könyvvel, akkor az étellemezés kicsomagolását nem végezheti. Ilyen esetben a fogvatartottat előre csomagolt étellemezéssel és az annak elfogyasztásához szükséges egyszer használatos evőeszközökkel kell ellátni”.

Ugyan a rendőrök következetesen a panaszos étellemezéssel történő ellátásáról számoltak be, azonban ennek tényét igazoló étellemezéssel kapcsolatos nyilatkozatot a panaszos nem írta alá és a rendőrség hatósági tanút ez esetben sem alkalmazott, ezért a Testület megítélése szerint a panaszos emberi méltóságához való jogának sérelme nem megállapítható.

12) A panaszos kifogásolta az előállítása egyéb körülményeit is. Sérelmezte, hogy elvették tőle a személyes dolgait, majd telefonját és azokból a sim kártyát kifeszítették, valamint személyes iratait, tollait és kabátját sem vihette be a zárkába, amely a kinti hőmérséklettel azonos 7-8 fokos, nyitott szellőzőjű helyiség volt. Ezt követően „kínzásnak” vetették alá, mivel kérése ellenére az eltelt 6-8 órában kabátot és plédet sem hoztak neki. A panaszos megítélése szerint ekkor már az intézkedés körülbelül 8-9 órája tartott. A panaszosnak továbbá azt sem engedték meg, hogy vérnyomáscsökkentő és szívritmus szabályozó, valamint nála lévő algopyrinjét bevegye. Felettest többszöri kérése ellenére sem hívták hozzá.

a) Szolgálati Szabályzat 31. § (5)-(6) bekezdése az alábbiakról rendelkezik: „Az előállító egységben történő elhelyezést megelőzően a fogvatartott személynél lévő tárgyakról az 1. mellékletben meghatározott, letéti tárgyakról szóló, 3 példányos jegyzéket kell készíteni. A letétként kezelt fizetőeszközt címletenként és - amennyiben sorszámmal rendelkezik - sorszám szerint, a többi letétként kezelt tárgyakat megnevezésük, számuk és egyedi azonosítást lehetővé tevő jellemzőik feltüntetésével kell a jegyzékben feltüntetni. A jegyzék eredeti példánya a letét

őrzési helyén, a másolati példányok közül egy a fogvatartottnál, egy pedig az átíró tömbben kerül elhelyezésre. A letétként kezelt tárgyak letételkori, valamint megfelelő állapotban történő megőrzéséről az előállító egységet üzemeltető rendőrkapitányság, határrendészeti kirendeltség, rendőrőrs, illetve a (3) bekezdés szerint kijelölt előállító egység üzemeltetője gondoskodik. Az elhelyezés megszüntetését követően a fogvatartott személy részére a letéti tárgyai átadásra kerülnek. A letéti tárgyak nem igazolt hiányának, megrongálódásának vagy megsemmisülésének okát - jegyzőkönyv felvételét követő - parancsnoki kivizsgálás keretében kell megállapítani”.

A Fogdaszabályzat 13. § (4) bekezdése úgy rendelkezik, hogy „befogadáskor a fogvatartottnál lévő tárgyakról jegyzőkönyvet kell készíteni. A letétként kezelt pénzt egy összegben, a külföldi fizetőeszközöket címletenként és sorszám szerint, a többi - letétként kezelt - tárgyat megnevezésük, számuk és jellegzetességük feltüntetésével kell jegyzőkönyvbe foglalni. Külön kell felsorolni azokat a tárgyakat, amelyeket a fogvatartott magánál kíván tartani. A fogvatartott személyazonosításra alkalmas okmányát a befogadáskor el kell venni, és azt a fogvatartás során letétként kell kezelni”. A rendelet 1. melléklete sorolja fel a fogvatartott birtokában tartható tárgyakat. Ilyenek a tisztasági felszerelések, saját tulajdonú alsó- és felsőruházat, lábbeli, papucs, kizárólag szobahőmérsékleten is tárolható, a tizenharmadik életévét be nem töltött fiatalkorú fogvatartott kivételével dohánytermékek, írószerek, papíráruk, valamint egyéb használati tárgyak – vallásgyakorláshoz szükséges könnyű, kisméretű kegytárgyak, elemmel működtethető zsebrádió, fülhallgató, hordozható, elemmel működtethető televíziókészülék, karóra, szemüveg, kontaktlencse, kontaktlencse folyadék és tároló eszköz, tartalék elemek (zárkán kívül tárolva), kártya, sakk és egyéb játék, amelyek tárolása, működtetése az őrzés biztonságát nem zavarja –, valamint az orvos által írásban engedélyezett gyógyászati eszközök, vízben oldható vitaminkészítmények, gyógytápszerek.

Az Rtv. 97. (1) bekezdés h) pontja szerint fogvatartott az, akit törvény, illetőleg törvény alapján kiadott hatósági határozat alapján a szabad mozgáshoz és tartózkodási hely szabad megválasztásához való jogában korlátoznak (őrizetbe vett, előzetesen letartóztatott, közbiztonsági őrizetben lévő, elfogott és előállított, elővezetett).

A fentiek alapján az elfogott és előállított személy fogvatartottnak minősül, akitől az előállító helyiségben történő elhelyezéskor a személyazonosságra alkalmas okmányait és személyes tárgyait letétbe kell venni. A Fogdaszabályzat értelmében a fogvatartott mobil telefonját sem tarthatja magánál, továbbá a rendőröknek a tárgyak letétbe vételekor a sim kártya számát rögzíteniük kell, amihez a mobiltelefon hátlapját el kell távolítani. **Mindezekre való tekintettel a Testület a fenti panaszok vonatkozásában megállapította, hogy nem sérült a panaszos tisztességes eljáráshoz való joga.**

Ugyan a Fogdaszabályzat szerint a fogvatartott magánál tarthatja a felsőruházatát, amelybe a kabát is bele tartozik, azonban azon esetlegesen lévő csattok vagy öv alkalmas lehet az önkárosító magatartásra, ezért befogadáskor annak elvételéről rendelkezhetnek a rendőrök. **A Testület a rendelkezésre álló iratok alapján nem tudta megállapítani, hogy a panaszos kabátjának elvétele indokolt volt-e, tekintettel arra is, hogy ezen panaszra vonatkozóan a rendőrség nem nyilatkozott, a Testület úgy foglalt állást, hogy a panaszos emberi méltóságához való jogának sérelme nem megállapítható.**

A rendőrség a panasz teljes ismerete ellenére nem cáfolta a panaszos tollának elvételét, amelyet egyébként a panaszos a Fogdaszabályzat értelmében magánál tarthatott volna. **Ugyanakkor a Testület ezen panasszal összefüggésben de minimis – azaz az alapjogsértés megállapításához szükséges minimális érdeksérelemre vonatkozó – szabály alapján nem látta indokoltnak megállapítani a panaszos tisztességes eljáráshoz való jogának sérelmét.**

Az előállító helyiségben fogvatartott személy őrzésével és ellátásával kapcsolatos adatokról szóló nyomtatvány szerint a panaszos nem hivatkozott egészségügyi panaszra és sérülésre, orvosi ellátást nem igényelt, azonban megjelölésre került, hogy a panaszosnak gyógyszerrel kell szednie. A letéti tárgyakról készült jegyzőkönyvben feltüntetésre került több darab Algopyrin és Arbartan (vérnyomáscsökkentő) tabletta. A rendőrség a panaszbeadvány teljes ismerete ellenére nem nyilatkozott azon panasz tekintetében, miszerint nem engedték meg a panaszosnak, hogy vérnyomáscsökkentő és szívritmus szabályozó, valamint nála lévő algopyrinjét bevegye, valamint miszerint 7-8 fokos, nyitott szellőzőjű zárkába lett elhelyezve, ahova kérése ellenére az eltelt 6-8 órában kabátot és plédet sem hoztak neki. Ugyanakkor mivel a rendelkezésre álló iratok alapján a Testület nem tudta rekonstruálni, hogy a fenti panaszok a személyi szabadság korlátozásának mely szakaszában történtek, az őrizetbe vétel kihirdetése előtt vagy után, *a Testület kétséget kizáróan nem tudta megállapítani hatáskörét ezen kifogásokra, ezért ezekkel kapcsolatban nem foglalt állást.* Ugyanis a rendőrségi iratok alapján a Testület megállapította, hogy a panaszost 20 óra 2 perckor vették őrizetbe, és a panaszos megítélése szerint ekkor már az intézkedés 8-9 órája zajlott,

13) A Testület vizsgálta a részrehajlás-mentes ügyintézés követelményének teljesülését is.

A panaszos elmondása szerint elfogultan bántak vele a rendőrök, közölték vele, hogy „szóval maga az, aki rendőrtársunkat már többször feljelentette”. Ezzel kapcsolatban a panaszos megjegyezte, hogy a kerületi rendőrök intézkedésével kapcsolatban a Testület több alkalommal alapjogsérelemet állapított meg és panaszával kapcsolatban bírósághoz is kellett fordulnia. A panaszos megítélése szerint „elfogult, előítéletes, bosszúvágytól éhes” rendőrök jártak el vele szemben, akik a fentieket gúnyosan a szemére hányták.

A kapitányságvezető a Testület arra vonatkozó kérdésére, hogy a rendőrség hogyan biztosítja a részrehajlás-mentes ügyintézés követelményét a panaszos vonatkozásában, tekintettel arra, hogy az A kerületi Rendőrkapitányság több olyan intézkedés fogantatosított vele szemben, amellyel kapcsolatban ő panasszal élt, az alábbi választ adta.

A panaszos által előállítás időtartamáról szóló igazolásra és az őrizetbe vételi határozatra felírt rendőri intézkedés elleni panaszok ügyében az A kerületi Rendőrkapitányság vezetője eljárást indított, de az eljárás lefolytatása végett a további vizsgálatból kezdeményezte és kérte BRFK-tól az A kerületi Rendőrkapitányság kizárását. A BRFK végzésében a panaszjelzés végrehajtásából kizárta az A kerületi Rendőrkapitányságot és a B kerületi Rendőrkapitányságot jelölte ki a panaszjelzés lefolytatására.

Mivel a panaszos úgy nyilatkozott, hogy őt a járőrök kínozták, jogtalanul tartották fogva, éhezették és a készenléti csoportvezető okiratot hamisított, ezért az ügyben keletkezett iratokat az A kerületi Rendőrkapitányság megküldte a szükséges eljárás lefolytatása céljából a Központi Nyomozó Főügyészséghez 2018. október 25-én.

A kapitányságvezető tájékoztatta a Testületet, hogy a panaszos által 2013-tól kezdődően az A kerületi Rendőrkapitányságon indult ügyekben a kapitányság elfogultságot jelentett be és kérte az eljárások végrehajtása alól a kizárását több esetben.

A Testület vizsgálata során nem tudott feltárni olyan körülményt, illetve a panaszos sem tudott kétséget kizáróan igazolni olyan tény, amely alátámasztotta volna, hogy az intézkedés vele szemben indokolatlanul hátrányosabb volt, továbbá tekintettel arra, hogy a bíróság által elrendelt körözés lefolytatására a panaszolt intézkedést lefolytató kapitányság lett kijelölve, a Testület, úgy foglalt állást, hogy a rendőri fellépés módja megfelelt az Rtv. 13. § (2) bekezdésben rögzített részrehajlás-mentesség és az Alaptörvény XV. cikkének (1) és (2) bekezdésében biztosított egyenlő bánásmód követelményének.

14) A panaszos előadta, hogy a bírósági eljárás után a panaszos megkérte a rendőröket, hogy útban a kerületük felé vigyék el egy darabon, mivel a panaszosnál nem volt bérlet, illetve segítség a panaszost abban, hogy beteg testvére mihamarabb hazajusson, azonban ezt is megtagadták tőle arra való hivatkozással, hogy „nem taxi a rendőrség”.

A kapitányságvezető rögzítette, hogy a rendőröknek nem kötelességük a körözött személy bíróság elé állítását követő szabadítása során annak hazaszállítása. Továbbá a letéti jegyzőkönyvben szereplő adatok alapján kellő mennyiségű készpénzzel rendelkezett a panaszos ahhoz, hogy a tömegközlekedési eszközöket használja.

A Testület leszögezi, hogy a rendőrségnek nincs olyan jogszabályi kötelezettsége, mely szerint az állampolgárokat egy-egy rendőri intézkedést követően haza kell szállítaniuk, vagy akár segédkezniük kellene az állampolgárok hazajutásában. Ugyanakkor a rendőrség működésére vonatkozó jogszabályok több olyan rendelkezést is tartalmaznak, melyek a rendőrséget általános, jogvédelmi és segítségnyújtási kötelezettséggel ruházzák fel. Az Rtv. fent idézett 2. §-ának (1) bekezdése alapvetően mondja ki, hogy: „A rendőrség védelmet nyújt az életet, a testi épséget, a vagyonbiztonságot közvetlenül fenyegető vagy sértő cselekménnyel szemben, felvilágosítást és segítséget ad a rászorulóknak. A rendőrség tiszteletben tartja és védelmezi az emberi méltóságot, óvja az ember jogait.” Szükséges ezen túl megemlíteni a 17. § (1) bekezdésének előírását is, miszerint „a rendőrség a feladatának ellátása során a testi épséghez, a személyes szabadsághoz, a magánlakás, a magántitok és a levéltitok sérthetlenségéhez, a személyes adatokhoz, valamint a tulajdonhoz fűződő jogokat a törvényben foglaltak szerint korlátozhatja.” A Testület több állásfoglalásában kimondta [200/2012. (VI. 6.) számú Állásfoglalás], hogy segítségnyújtási kötelezettség keretén belül, bizonyos körülmények fennforgása esetén (éjszakai óra, az otthon távolsága, a panaszos alá vont fizikai állapota, illetve élet kora stb.) a rendőrségnek gondoskodnia kell az intézkedés alá vont útnak indításáról, illetve hazajutásáról.

Tekintettel arra, hogy a panaszos készpénzzel rendelkezett és a fővárosban, napközben kellett hazajutását megoldania, és Testület nem tárt fel olyan körülményt (például betegség) amely ebben nehezítette volna a panaszost, **a Testület úgy ítélte meg, hogy a rendőrség nem mulasztott azért, hogy nem nyújtott segítséget a panaszos hazajutásában, és ezzel kapcsolatban nem sérült a panaszos tisztességes eljáráshoz való joga.**

IV.

Mivel megállapítható volt, hogy a PKKB 2018. október 18-án rendelte el a panaszos elővezetését, a Testület úgy foglalt állást, hogy a panaszost az A kerületi Rendőrkapitányság a megfelelő jogalap birtokában vezette elő, és az Rtv. 33. § (1) bekezdés b) pontja alapján jogszerűen állította elő, ezért a panaszos személyes szabadsághoz való jogát ebben a vonatkozásában nem érte sérelem. Tekintettel arra, hogy a bíróság a panaszos elfogását és előállítását rendelte közokirat hamisítás bűncselekménye miatt, a Testület megállapította, hogy az Rtv. 39. § (1) bekezdés b) és f) pontja alapján jogszerűen került sor magánlakásban való intézkedésre, ezért nem sérült a panaszos a magánlakás sérthetlenségéhez való joga. A Testület azt is megállapította, hogy a szolgálati fellépés módja megfelelt a jogszabályi előírásoknak és az előállítás okáról megfelelően módon tájékoztatták a rendőrök a panaszost, így a Testület megítélése szerint nem sérült a panaszos tisztességes eljáráshoz való joga. A rendőrségi iratok következetesen arról számolnak be, hogy a rendőrök megnevezték a körözést elrendelő bíróságot, valamint közölték a panaszossal az ügyszámát és hogy melyik kapitányságra állítják elő, ezért a Testület álláspontja szerint a rendőrség eleget tett az ezzel kapcsolatos tájékoztatási kötelezettségének, így nem sérült a

panaszos alapvető joga. A Testület nem tartotta túlzottnak a rendőri fellépést, és arra a megállapításra jutott, hogy nem sérült az arányosság, a panaszos emberi méltóságához, valamint jó hírnévhez fűződő alapjoga. A Testület megítélése szerint a rendőrök megfelelően gondoskodtak a panaszos testvéreinek, a II. rendű panaszos felügyeletéről, ezért nem állapította meg a panaszos emberi méltóságához fűződő jogának sérelmét. A Testület azt sem találta alapjogot sértőnek, hogy a panaszost a vele azonos nemű rendőrök elkísérték a mellékhelyiségbe, mivel ezzel is biztosították, hogy a panaszos ne vonja ki magát az intézkedés alól. A Testület továbbá nem tartotta aránytalanul hosszúnak a helyszíni intézkedés idejét, ezért úgy ítélte meg, hogy a helyszíni intézkedés időtartama megfelelt az arányosság követelményének és nem sérült a panaszos tisztességes eljáráshoz való joga sem. Mivel a rendőrség működésén kívül álló ok miatt nem lehetett a panaszost az intézkedés megkezdését követően közvetlenül a bíróság elé állítani, a Testület ezzel kapcsolatban nem állapította meg a személyi szabadsághoz való jog sérelmét. Ezzel kapcsolatos tájékoztatás és irat átadásának elmulasztása miatt sem állapított meg a Testület alapjogsérelmet. A Testület nem tudta kétséget kizáróan megállapítani, hogy a panaszost az előállító helyiségben történő elhelyezésekor szóban és írásban tájékoztatták-e a jogairól, mivel az arról szóló nyomtatványt a panaszos nem írta alá és a rendőrség hatósági tanút nem alkalmazott. A panaszos az előállítás igazolásáról szóló igazolást ugyan aláírásával ellátta, azonban a Testület abban sem tudott megnyugtatóan állást foglalni, hogy abból egy példányt átadtak-e a panaszosnak. Erre való tekintettel, a fentiekkel kapcsolatban megfogalmazott panaszok vonatkozásában a Testület úgy ítélte meg, hogy a tisztességes eljáráshoz való jog sérelme nem megállapítható. Ugyanakkor mivel a panaszos aláírását tartalmazó igazolás rögzíti az előállítás meghosszabbítását, a Testület ezzel kapcsolatos kifogás tekintetében sem állapított meg alapjog sérelmet, továbbá nem állapította meg a panaszos tisztességes eljáráshoz való jogának megsértését a panaszjogra vonatkozó tájékoztatással és a panasztételi jog gyakorlásával kapcsolatban. A Testület arra az álláspontra helyezkedett, hogy a panaszos tisztességes eljáráshoz való jogának sérelme nem megállapítható a telefonhasználat, illetve a hozzátartozó és ügyvéd kiértesítésével kapcsolatban. A Testület a felek előadásában rendőri hangnem és bánásmód tekintetében ellentmondást tapasztalt, ami további bizonyítási eszköz híján a panasz eljárásban nem volt feloldható, ezért a panaszos emberi méltóságához való jogának sérelme nem volt megállapítható. A Testület megítélése szerint a panaszos emberi méltóságához való jogának sérelme nem megállapítható a panaszos élelmezésével kapcsolatban. A Testület a panaszos tollának elvételével összefüggésben de minimis szabály alapján nem látta indokoltnak megállapítani a panaszos tisztességes eljáráshoz való jogának sérelmét. A Testület úgy ítélte meg, hogy nem sérült a panaszos tisztességes eljáráshoz való joga azzal kapcsolatban, hogy elvették tőle személyes okmányait és telefonját, valamint hogy telefonjából eltávolították a sim kártyát. Azonban a Testület nem tudta megállapítani, hogy valóban elvették-e a panaszos kabátját, és ha igen ez indokolt volt-e. A Testület, úgy foglalt állást, hogy a rendőri fellépés módja megfelelt az Rtv. 13. § (2) bekezdésben rögzített részrehajlás-mentesség és az Alaptörvény XV. cikkének (1) és (2) bekezdésében biztosított egyenlő bánásmód követelményének. A Testület úgy ítélte meg, hogy a rendőrség nem mulasztott azáltal, hogy a rendőrök nem nyújtottak segítséget a panaszos hazajutásában, és ezzel kapcsolatban nem sérült a panaszos tisztességes eljáráshoz való joga.

A Testület erre figyelemmel – és az Rtv. 93. §-ának (2) bekezdése alapján – a rendelkező részben foglaltak szerint a panasz áttételéről döntött.

Budapest, 2019. május 9.

Dr. Lukács Tamás
elnök

Dr. Kozma Ákos
elnökhelyettes

Dr. Wildner Domonkos
előadó testületi tag

Dr. Cservák Csaba
testületi tag

Független Rendészeti Panasztestület